Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 559
Vineri 4 septembrie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

GRÎU MAI MULT, MAI BUN, MAI IEFTIN

MARIN STANCU
adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii

Cultura cerealelor păioase și îndeosebi a grîului este cunoscută plugarilor noștri din vremuri străvechi. Pămînturile fertile, relieful și clima prielnice, au făcut să se extindă în țara noastră cu repeziciune suprafețele ocupate cu plante cerealiere.

Cu toate condițiile naturale deosebit de favorabile, în timpul regimului burghezo-moșieresc producția globală de grîu a țării s-a menținut la un nivel foarte scăzut, datorită tehnicii rudimentare de lucrare a pămîntului, datorită înapoierii în care era ținută țărănimea muncitoare.

Abia după ce puterea a fost smulsă din mîinile moșierilor și fabricanților, au putut fi obținute succese remarcabile și în dezvoltarea culturii cerealelor. Lărgirea și întărirea sectorului socialist din agricultură, existența unei baze tehnico-materiale din ce în ce mai puternice, au creat condiții prielnice, pe baza cărora, partidul nostru la cel de-al 2-lea congres, a trasat ca sarcină agriculturii de a produce pînă în anul 1960, 15.000.000 tone cereale, din care cel puțin 5,5 milioane tone grîu și secară.

În timpul care a trecut de la congres, agricultura noastră a fost înzestrată, prin grija partidului și guvernului, cu tractoare și mașini agricole din ce în ce mai multe și mai bune, precum și cu cantități sporite de îngrășăminte chimice. Astfel în anul acesta agricultura a primit de două ori mai multe îngrășăminte decît în 1958. Pe lîngă acestea, au fost importate o serie de soiuri de grîu de sămînță, de mare productivitate. Drept urmare producția de grîu a țării a crescut an de an.

Introducerea pe scară tot mai largă a celor mai moderne mijloace de lucrare a pămîntului, face cu putință sporirea continuă a producției la unitatea de suprafață. Anul acesta, de pildă, numeroase unități agricole de stat și cooperatiste din diferite regiuni ale țării au strîns recolte bogate cu toate condițiile de climă destul de nefavorabile. Pe întreg trustul regional Gostat Craiova, producția medie de grîu la hectar a atins 2.050 kg. La gospodăria agricolă de stat Teremia-Mare, din regiunea Timișoara, grîul de toamnă a dat pe unele parcele 7.200 kg la hectar. De asemenea, gospodăria de stat Dragalina — unitate recent decorată cu Ordinul Muncii clasa I-a — a recoltat în medie, de pe 4.328 ha, 2.304 kg la ha. Astfel de producții au fost obținute în zeci și sute de gospodării agricole de stat.

Producții medii de 2.000—2.500 kg grîu la hectar și chiar mai mult, au realizat și numeroase gospodării agricole colective din diferite regiuni ale țării.

Aceste exemple dovedesc că pămîntul țării noastre lucrat în mod științific poate da — cu cheltuieli reduse — producții de grîu nebănuit de mari. Cu înzestrarea tehnică de care dispunem astăzi putem și trebuie să obținem la hectar recolte sporite și să ajungem la sfîrșitul anului 1960 la o producție anuală de cel puțin 5.500.000 tone grîu și secară.

Găsirea celor mai potrivite mijloace pentru mărirea și ieftinirea producției de grîu a constituit obiectul conferinței pe țară a grîului care a avut loc la București în zilele de 17—18 august a.c. și al consfătuirilor organizate în ultima vreme în toate regiunile țării, cu care prilej participanții și-au împărtășit experiența dobîndită în cultura acestei plante, scoțîndu-se totodată în evidență posibilitățile însemnate care există în scopul măririi recoltelor la hectar. Astfel, la consfătuirea organizată recent la Institutul de cercetări pentru mecanizarea și electrificarea agriculturii din Capitală, privind cultura grîului în gospodăriile agricole de stat din regiunea București, s-a subliniat că aceste unități pot obține în anul viitor peste 2.000 kg grîu la hectar. Unele din gospodăriile de stat din regiune, ca, de pildă, Dragalina, Urziceni și Mînăstirea, s-au angajat să obțină în 1960 peste 3.000 kg grîu la hectar. Angajamente asemănătoare au fost luate și de unele gospodării de stat din regiunile Timișoara, Craiova, Bacău, Oradea și altele, a căror experiență dovedește că prin aplicarea întregului complex de măsuri cerute de cultura grîului se pot realiza recolte sporite. Printre aceste măsuri un loc de frunte îl ocupă și folosirea unor semințe de bună calitate.

Solul, factor important în mărirea producției

„Ceea ce semeni, aceea culegi" — glăsuiește o înțeleaptă zicală populară. Intr-adevăr, practica îndelungată a celor ce muncesc pe ogoare arată că de calitatea semințelor folosite și îndeosebi a soiului, depinde în mare măsură cantitatea și calitatea recoltei. Pentru a se ajunge la o sporire rapidă a producției de grîu, agricultura noastră și în primul rînd sectorul socialist, bazat pe tehnica modernă, are nevoie de soiuri din ce în ce mai bune, capabile să dea în condiții agrotehnice superioare recolte mari, de bună calitate și ieftine. In acest scop au fost experimentate în ultimii ani — așa cum am arătat — pe lîngă soiurile raionate autohtone, o serie întreagă de soiuri din import, pentru a se constata care din ele sînt cele mai potrivite condițiilor naturale din diferite regiuni ale țării. Pe baza experiențelor de cîmp care au durat între 2—4 ani, a analizelor de laborator și a rezultatelor din producție, s-a constatat că unele soiuri din import prezintă însușiri mult mai valoroase decît cele autohtone. Soiul B. Nr. 301, de pildă, experimentat timp de 3—4 ani în cadrul rețelei de stat pentru încercarea soiurilor, a întrecut soiul A-15 (ales ca martor), în Bărăgan și Dobrogea cu 7—28 la sută, în Cîmpia Munteniei și a Olteniei cu 13—22 la sută, iar în Moldova cu 11—17 la sută. In Banat și în Transilvania soiul nr. 301 a produs cu 8,4—13 la sută și respectiv 5—24 la sută mai mult decît soiurile alese drept martor.

Însușiri valoroase în ceea ce privește capacitatea de producție, rezistența la ger, la secetă și la că-

(Continuare în pag. a 3-a)

RECOLTEAZĂ STRUGURII DE MASĂ

Colectiviștii din Ruginești, regiunea Bacău, au început, după cum se vede, recoltatul strugurilor de masă.

La arăturile adînci de vară în G.A.S.-uri

Trustul Gostat Timișoara a rămas mult în urmă

Acum cîteva zile gospodăriile agricole de stat mai aveau de executat 16 la sută din arăturile adînci de vară. In cifre absolute, acest procent înseamnă 69.533 de ha care mai sînt încă miriște.

Citind aceste rînduri mulți muncitori și tehnicieni din gospodăriile agricole de stat ale regiunilor Ploești, Oradea, Baia Mare, Galați etc., se vor întreba mirați: „Cum de mai este atît de arat cînd noi ne-am îndeplinit și depășit planul? Nu cumva aici s-a strecurat vreo greșeală?". Intrebările acestea sînt legitime. In timp ce zece Trusturi și-au îndeplinit și depășit planul de arături, altele n-au executat decît 50 la sută din plan. Astfel Trustul regional Gostat Timișoara care și-a îndeplinit abia jumătate din plan mai are de arat 41.854 de ha. Notați: 41.854 din cele 69.533 de ha care mai sînt de arat în gospodăriile agricole de stat din întreaga țară. Cu alte cuvinte, peste 60 la sută din suprafața nearată încă în gospodăriile de stat se găsește în regiunea Timișoara.

Conducătorii Trustului Gostat Timișoara ar putea spune că au avut un plan de arături mai mare decît planul pe care îl au multe alte Trusturi. Aceasta e adevărat. In privința volumului de arături pe care îl avea de executat, Trustul Timișoara e al doilea pe țară. Aceasta nu poate constitui însă o scuză. Unitățile din cadrul Trustului au fost înzestrate cu mijloace de muncă corespunzătoare sarcinilor pe care le au. Din cauza reparațiilor de slabă calitate, din cauza funcționării majorității tractoarelor cu un singur schimb, capacitatea de lucru a mașinilor a fost puțin folosită.

Aici trebuie căutată explicația situației nesatisfăcătoare la arături. In direcția aceasta trebuie îndreptate eforturile pentru ca Trustul Gostat Timișoara să lichideze cu rămînerea în urmă și să-și ia locul printre Trusturile fruntașe.

Departamentul Gostat are datoria să ia măsuri urgente pentru ca Trustul Gostat Timișoara căreia îi aparține 60 la sută din nerealizarea planului, să termine arăturile în cîteva zile pentru ca întîrzierea executării arăturilor să nu ducă la rîndu-i la întîrzierea recoltării culturilor de toamnă și a însămînțării grîului. Totodată trebuie avut grijă ca grăbirea arăturilor să nu se facă în dauna calității. Concomitent sînt necesare măsuri pentru evitarea în viitor a unor astfel de situații cînd un singur Trust Gostat ține în loc întregul Departament.

Deși nu au o pondere mare în nerealizarea planului pe Departament, gospodăriile agricole de stat din regiunile Stalin, Suceava și Autonomă Maghiară sînt, de asemenea, rămase în urmă la arăturile adînci de vară. Și înspre gospodăriile agricole de stat din aceste regiuni trebuie îndreptată atenția Departamentului Gostat. Ținînd seama de utilajul de care dispun, de priceperea cadrelor de mecanizatori, de capacitatea organizatorică a cadrelor de conducere, de ajutorul pe care-l pot da S.M.T.-urile, gospodăriile agricole de stat din aceste regiuni au posibilitatea de a îndeplini și depăși planul de arături adinci de vară înainte de a intra în epoca optimă pentru însămînțatul grîului.

Înmînarea înaltelor distincții conferite de Prezidiul Marii Adunări Naționale

Regiunii Constanța

(De la trimisul nostru special la Constanța).

De curînd tov. Ion Gheorghe Maurer ,președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, a înmînat Ordinul „Steaua Republicii Populare Romîne" clasa I conferit regiunii Constanța cu prilejul celei de-a 15-a aniversări a eliberării Romîniei de sub jugul fascist, pentru înfăptuirea colectivizării agriculturii întregii regiuni, pentru succesele obținute în întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective, în sporirea producției la hectar, contractarea și livrarea către stat a unor însemnate cantități de produse agricole.

Adunarea festivă prilejuită de înmînarea înaltei distincții a fost o puternică demonstrație de bucurie și mîndrie. „Această cinstire trezește în noi nu numai bucurie și mîndrie, ci și conștiința răspunderii ce ne revine", a spus în cuvîntul său tov. Vasile Vîlcu, prim-secretar al regiunii de partid.

Numeroși alți vorbitori s-au angajat să lupte cu eforturi sporite pentru a dezvolta și mai departe succesele obținute.

La tribună a urcat și proaspătul Erou al Muncii Socialiste, Nicolae Hudițeanu, președintele gospodăriei agricole colective din Comana. Pentru a răsplăti cum se cuvine cinstea ce s-a făcut regiunii Constanța prin acordarea înaltei distincții, Hudițeanu s-a angajat în numele colectiviștilor pe care-i reprezintă, ca gospodăria din Comana să obțină în anul viitor 2.500 kg grîu la ha, 4.000 kg porumb la ha, 3.000 litri lapte pe cap de vacă, 3,5 kg lînă de la fiecare oaie să vîndă statului 1.000 tone de cereale, 80 tone de cartofi, precum și alte produse agricole.

Alți vorbitori, alte cifre. „Noi ne angajăm să obținem în anul 1960 o producție medie la grîu de 3.500 kg la ha, iar la porumb 5.000 kg la ha", a spus tov. Dumitru Dumitru, directorul gospodăriei agricole de stat Pietroiu. „Pînă la sfîrșitul acestui an vom realiza economii în valoare de 1.100.000 lei și vom reduce prețul de cost al hantrului cu 28 lei", s-a angajat tov. Dumitru Macarie, directorul S.M.T. Dorobanțu.

Angajamente importante și-au luat și alți numeroși participanți la adunare, activiști de partid și de stat, ingineri, colectiviști, mecanizatori.

In încheierea festivității, cei prezenți au trimis o caldă scrisoare de mulțumire și recunoștință Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne și Prezidiului Marii Adunări Naționale al Republicii Populare Romîne.

In numele oamenilor muncii din regiunea Constanța, ei s-au angajat să lupte neobosit pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de partid, pe calea continuei înfloriri a agriculturii dobrogene.

Gospodăriei agricole de stat „Partizanul" — Dragalina

În pragul marii noastre sărbători naționale, ziua de 23 August, colectivul de muncă al gospodăriei de stat „Partizanul" din Dragalina, a trăit o bucurie deosebită, prilejuită de conferirea de către Prezidiul Marii Adunări Naționale a „Ordinului Muncii" clasa I-a. Primirea acestei înalte distincții, la numai cîteva luni de la dobîndirea diplomei de „Evidențiat III" a Consiliului de Miniștri, constituie pentru muncitorii, inginerii și tehnicienii de la G.A.S. „Partizanul" o înaltă satisfacție, o binemeritată răsplată pentru frumoasele succese obținute în sporirea producției agricole — vegetale și animale — reducerea prețului de cost și realizarea de beneficii cît mai mari. Într adevăr, an de an, și mai cu seamă în urma aplicării măsurilor stabilite de Hotărîrea partidului și guvernului privind îmbunătățirea activității gospodăriilor de stat, bilanțul G.A.S. Dragalina a devenit tot mai bogat.

Folosind din plin condițiile naturale și înzestrarea tehnică de care dispune gospodăria, vrednicul colectiv de aci a dus o neobosită bătălie, pentru a smulge miilor de hectare din inima Bărăganului producții cît mai înalte. Victoriile înregistrate au însemnat nu numai o minunată ilustrare a superiorității agriculturii socialiste, ci și un aport important la transpunerea în viață a sarcinilor trasate de partid cu privire la contribuția pe care gospodăriile de stat trebuie s-o aducă la formarea fondului centralizat de produse agricole al statului.

Experiența acumulată de G.A.S. Dragalina este extrem de bogată și oferă un exemplu valoros pentru lucrătorii din celelalte gospodării de stat. Ceea ce caracterizează activitatea acestei unități este preocuparea permanentă a întregului colectiv pentru aplicarea în viață a învățămintelor desprinse din documentele de partid și lucrările consfătuirii de la Constanța, astfel încît să fie valorificate toate rezervele interne privind creșterea producției și reducerea costului ei.

Practica a dovedit că cele mai mari resurse — s-ar putea spune aproape nelimitate — există în direcția creșterii producției la ha. Factor hotărîtor în sporirea randamentului pămîntului constituie practicarea unei agrotehnici superioare. Semnificativ în această privință este faptul că, chiar și în condițiile unui an puțin favorabil cum a fost anul 1958, G.A.S. Dragalina a realizat o producție medie de 2.050 de kg. de grîu la hectar pe o suprafață de 3.710 ha. În anul acesta, producția medie la grîu a crescut la 2.304 kg. la ha, pe o întindere ce depășește 4.300 de ha. Obținerea acestor producții este rodul pregătirii exemplare a terenului (efectuarea arăturilor aduce imediat după recoltarea culturilor premergătoare, întreținerea ogoarelor prin lucrări de cultivație și discuit, fertilizarea solului prin folosirea de îngrășăminte naturale și chimice, încorporate odată cu arătura și pe faze de vegetație etc.), folosirea soiurilor de mare productivitate, respectarea epocii de semănat, lucrări de întreținere diferențiate în

Ing. EUGENIA CHIȚU

(Continuare în pag. 4-a)

NOI OGOARE UNITE

La Bocsig în Oradea

Zi de sfîrșit de august. În comuna Bocsig, raionul Ineu, regiunea Oradea, a fost mare sărbătoare. Țăranii muncitori din comună și din satele vecine, s-au adunat în mare număr la inaugurarea gospodăriei colective „A 15-a aniversare", în care 81 de familii de întovărășiți din Bocsig au adus 165 ha teren arabil și inventarul agricol pe care-l aveau pînă atunci ca membri ai întovărășirii agricole. Ca avere obștească noii colectiviști au de pe acum și un grajd pentru 100 de vite mari, grajd pe care îl construiseră în comun în cadrul întovărășirii.

Trecînd de la munca în întovărășire la cea din gospodăria colectivă, țăranii muncitori din Bocsig au făcut un pas înainte pe drumul marilor recolte și al vieții tot mai îmbelșugate.

Tot înainte, spre belșug

Satul se cheamă Mărgineni și face parte din raionul Potcoava, regiunea Pitești. Au fost într-adevăr oameni de la margine, țăranii din acest sat, de s-a dat așezării lor numele de Mărgineni. În tot cazul la marginea vieții au stat în trecut și ei, și toți ceilalți țărani muncitori, căci în frunte se cocoțaseră stăpînitorii de pămînturi întinse, profitorii și asupritorii.

Dar, trecînd anii aceia întunecați, iată că încet-încet, țăranii muncitori din Mărgineni au ieșit în frunte. Primul pas l-au făcut atunci cînd au înființat întovărășirea agricolă cu numele de „23 August". A fost începutul convingerii lor că pămînturile unite în tarlale mari și muncite cu ajutorul mașinilor și tractoarelor S.M.T., dau roade bogate, îndestulînd astfel viața celor ce le muncesc. În fiecare an, întovărășiții din satul Mărgineni au obținut cu 300—400 kg grîu și porumb mai mult la hectar decît consătenii lor rămași un timp să-și lucreze pogoanele de unul singur. În fiecare an ei au văzut tot mai bine că munca în comun se face mai ușor, și că ea deschide perspective de prosperitate. Au văzut acest lucru nu numai din propria lor experiență, ci și din a altora. Rezultatul? Pînă mai acum cîtva timp, tot satul era cuprins în întovărășirea agricolă: 482 familii cu peste 1.350 hectare de pămînt arabil.

Este un lucru știut că fiecare om se zbate pentru a trăi mai bine, pentru a-și face viața cît mai frumoasă. Același lucru l-au făcut și țăranii muncitori din satul Mărgineni. Unii dintre ei, ca Ion Coman, Ilie Preoteasa, Preda Preoteasa, Savu Gelu și alții, au dat dovadă de mai multă istețime de minte, de mai multă orientare în viață. „Bună este întovărășirea agricolă, dar mai dătătoare de belșug este gospodăria colectivă" — spuneau ei în desele discuții pe care le aveau ca oameni de sat, ca oameni care citeau în ziare despre recoltele bogate și veniturile mari cuvenite colectiviștilor din împrejurimi ori din alte sate mai îndepărtate. Așa au ajuns ei la convingerea că și în satul lor este nevoie de o unire mai mare a țăranilor, de înființarea unei gospodării colective care pe lîngă obținerea de recolte bogate, să crească animale multe, să cultive plante tehnice, legume și zarzavaturi, în vederea înaintării pe drumul vieții îmbelșugate și al viitorului tot mai luminos. Și dacă au gîndit așa, ei au trecut fără zăbavă la fapte. Mai întîi s-a alcătuit comitetul de inițiativă pentru înființarea gospodăriei colective, în frunte cu Ion Coman. Apoi, cu răbdare și pricepere, membrii comitetului de inițiativă au început să ducă muncă de lămurire, convingînd azi pe unii, mîine pe alții, de necesitatea înființării gospodăriei. Astfel, între timp, 80 de familii de țărani din Mărgineni cu 235 hectare, au înaintat de bună voie cereri de înscriere, iar acum cîteva zile au sărbătorit inaugurarea gospodăriei lor colective cu numele de „Zorile socialismului". În ziua inaugurării s-au prezentat cu cereri alte 16 familii, care au adus în gospodărie 53 de hectare.

Satul nu mai poate fi numit, ca în trecut, o așezare de „mărgineni"; el tinde a fi un sat de frunte, sat care într-un viitor apropiat, va fi în întregime format din colectiviști.

S. RADU

Terenuri redate agriculturii

Urmele iernii nu dispăruseră cu totul. Vîntul era încă aspru iar pe ici, pe colo, cîte o pată albă de zăpadă se încăpățîna să mai zăbovească pe brazde. Pe ogoare oameni puțini. Doar tractoriști cu tractoare, ce trăgeau după ele discuitoare, cuple de grape sau tăvăluguri, erau la datorie. Unii pregăteau ogoarele arate din toamnă pentru însămînțările de primăvară, alții executau primele lucrări de întreținere la culturile de păioase.

Acest decor de început de primăvară, animat doar de duduitul tractoarelor n-a stăruit mult. In zilele mai blînde de la sfîrșitul lunii martie, au venit pe ogoarele cuprinse între comunele Hărman, Prejmer, Lunca Cîlnicului, Chirchiș, Bod etc., mai mulți oameni. Grupuri, grupuri, se adunau în anume locuri unde cu vioiciunea ce ți-o dă primele raze primăvăratice, se porniră grabnic pe treabă. Măsurau, băteau țăruși, răsturnau cu cazmalele brazde înguste însemnînd pămîntul în dîre lungi, pe acolo pe unde trebuiau să fie săpate viitoarele canale. In cîteva zile, drumul acestora era trasat.

In primele zile de aprilie sute de colectiviști și întovărășiți din aproape 10 comune și sate ale raionului Codlea, înarmați cu sape și cazmale, lopeți și tîrnăcoape, au împresurat o bună parte din locurile însemnate de curînd pentru viitoarele canale de colectare a apelor și de desecare. Organizați pe echipe și comune ei au început chiar din prima zi cu mult avînt lupta cu apele ce bălteau pe o suprafață de 2.000 de ha. Și avîntul n-a scăzut nici în zilele următoare. Munca a continuat mereu și în același ritm, căci a săpa canale principale și secundare pe zeci de kilometri cu un volum de săpături ce se ridică la 110.000 m.c. cere multă muncă și timp. Și apoi cîte alte treburi nu mai erau de făcut pe ogoare. Zilele multe și spornice s-au **înmănunchiat în săptămîni și apoi în** luni. Paralel cu lucrările agricole colectiviștii și întovărășiții de aici au muncit harnic și cu spor și la lucrările de îmbunătățiri funciare. Canalele s-au lungit și înmulțit.

În fruntea acestei munci au fost mereu cei din comunele Prejmer, Hărman, Lunca Cîlnicului și orașul Săcele. Colectiviștii și întovărășiții de aici au dat cel mai mare randament la ziua lucrată și au executat un mare volum de lucrări. Cei din Prejmer, bunăoară, au săpat în 2391 zile peste 16.000 m.c., iar cei din Hărman în 2888 zile 11.339 m.c. de pămînt.

La aceste mari lucrări un prețios ajutor le-a fost dat de către muncitorii și funcționarii din întreprinderile și instituțiile din Orașul Stalin precum și de tineretul din acest oraș, mobilizat de comitetul orășenesc U.T.M. Mii de muncitori, funcționari, studenți și elevi din Orașul Stalin și-au dat aportul la această importantă lucrare. Numai tineretul a săpat peste 11.000 m.c. de pămînt.

Pînă acum cîteva zile, au fost executate pe acest șantier peste 95 la sută din volumul total de lucrări. În curînd fiecare linie de pe harta șantierului de îmbunătățiri funciare va fi îngroșată pe toată lungimea ei cu albastru (semn că a fost terminată). Odată cu ultima mușcătură a sapelor, odată cu ultimul m.c. de pămînt scos, inimile tuturor vor fremăta de bucurie și mulțumire. 2.000 de ha. de teren va fi redat agriculturii, 2.000 de ha. de pe care în viitorii ani se vor scoate mii de tone de produse ce vor îmbelșuga și mai mult viața oamenilor muncii de la orașe și sate.

V. CAZACU

PREGĂTIRI

Mecanizatorii de la S.M.T. Adjud, regiunea Bacău, au reușit ca pînă zilele trecute să termine în portie de 95 la sută repararea utilajului pentru însămînțările de toamnă. In fotografie: Echipa lui Alexandru Constantin făcînd reparația ultimelor semănători.

Însămînțarea rapiței trebuie terminată urgent

Pînă la sfîrșitul lunii august se însămînțaseră cu rapiță de toamnă peste 2.300 de hectare. Aproape 1.250 de hectare fuseseră însămînțate în gospodăriile de stat, iar 905 ha în gospodăriile colective.

Însămînțarea rapiței de toamnă ar fi fost mult avansată dacă regiunile Timișoara și Galați care sînt mari cultivatoare ar fi acordat atenție acestei lucrări. Or, deși condițiile de lucru au fost din cele mai bune, în cele două regiuni însămînțatul rapiței de toamnă nici nu fusese măcar început **pînă la sfîrșitul lunii august.**

Timpul se menține în continuare prielnic însămînțării rapiței în aproape toate raioanele cultivatoare. Este de datoria organelor agricole să impulsioneze însămînțatul pentru ca lucrarea să se termine pînă la sfîrșitul acestei săptămîni, cînd se încheie epoca optimă pentru însămînțarea rapiței. Orice întîrziere, orice însămînțare în afara epocii optime aduce pierderi de recoltă. Cultivatori, nici un ceas pierdut la însămînțarea rapi**ței de toamnă!**

Un șef de secție fruntașă

Dacă ai de gînd să stai de vorbă cu tovarășul Gabor Vasile, șeful secției Valea Largă a gospodăriei de stat din Valea Călugărească, raionul Ploești, apoi trebuie să te scoli cu noaptea în cap, că altfel riști să nu-l mai găsești. Cele 375 de hectare plantate cu vie nobilă, ale secției, se întind de la Apa Cricovului și pînă la dealul Nilojanu pe văi și pe coaste pe care abia suie capra. Eu însă am avut noroc și l-am găsit, acum cîteva zile, către seară, cînd urca grăbit dealul Episcopiei, către brigada lui Filon Dragoș. Mergeam printre două rînduri de butuci pe care ciorchinii copți atîrnau greoi ca niște bulgări de aur.

Cîntărind în palmă un strugure cît un fazan, Gabor Vasile zise emoționat:

— Mîine începem culesul strugurilor de masă. Toamna aceasta vom valorifica peste 30 de vagoane.

Mă uit cu luare aminte la acest bărbat voinic, cu fața și brațele arse de soare și văd cum un zîmbet îi înflorește pe buze. E mulțumit. Din zori și pînă în noapte, Gabor împreună c-o mînă de oameni harnici și pricepuți cum sînt brigadierii viticoli Sarometi Ion, Filon Dragoș, Dumitrescu Constantin, Harghel Vasile, ori pivnicierii Ion Șerbănoiu și Vintilă Gheorghe au îngrijit cu dragoste cele 375 de hectare de vie. Acum pe colinele și vîrfurile dealurilor de pe Valea Largă butucii încărcați cu rod își întind corzile pe spalierii care vibrează ca strunele viorii.

Absolvent al școlii profesionale horticultorii din Valea Călugărească, Vasile Gabor conduce secția Valea Largă din 1956. Cîțiva ani a lucrat în învățămîntul profesional viticol la o școală din Lugoj, dar adevărata sa destoinicie și-a dovedit-o aici, la secția Valea Largă, secție pe care o conduce și care e fruntașă pe gospodărie.

Realizările din acest an mi le-a înșirat fără să observ în atitudinea sa un pic de îngîmfare.

— La cireșe am dat două planuri, la vișine la fel. La caise am îndeplinit de 10 ori planul secției. La prune am evaluat un plan și jumătate și cam tot atîta la mere, pere și nuci.

— Și la struguri cît credeți că veți da peste plan?

Răspunsul a venit prompt:

— Peste 20 de vagoane...

O clipă mai tîrziu stam de vorbă cu pivnicierul Ion Șerbănoiu. De la el am aflat că secția are pregătite în bune condiții vase pentru o capacitate de 50 de vagoane și continuă mereu să-și mai procure vase deoarece recolta e foarte bună. La Valea Largă, ca de altfel pretutindeni în viile unde rodul s-a copt, a început culesul. În zile de vîrf, aici pe clinurile și pe dealurile încărcate cu rod lucrează aproape 700 de oameni. O grijă deosebită a conducătorilor secției este economia. Șeful secției s-a angajat să facă economii în valoare de 170.000 lei. După apariția Hotărîrii C.C. a P.M.R. din 13-14 iulie, această sumă a fost mărită cu încă 21.000 lei.

Se însera. Undeva pe un vîrf de deal răsună un cîntec. În zare, către Ploești, ghirlande de lumini străluceau pe ecranul negru al nopții. De pe deal cîntecul se răsfira pe vale înghițit de ecouri. Cîntau băieții și fetele veniți de departe, de prin alte sate, la culesul viei.

I. TERBESCU

Un fapt obișnuit în zilele noastre: copiii colectiviștilor petrec ore plăcute, fără griji la grădiniță. In foto: copiii colectiviștilor din comuna Tîrgșoru Nou, raionul Ploești, ascultă cu atenție o poveste citită de educatoare, tov. Moisescu Maria

Fotografia de față vă prezintă un aspect de la Centrul experimental de îngrășăminte bacteriene, realizare a regimului democrat-popular. Inginerii E. Iorga și Mircea Vintilă analizează la microscop puritatea culturii de bacterii lactice.

CONCURSURILE AGRICOLE

MĂCAR ACUM...

Inginerul Brăiloiu îmi arată un dosar cu hîrtii răvășite. Dări de seamă, note, situații statistice... Nu susțin că așezarea hîrtiilor într-un dosar recomandă neapărat și stările de lucruri despre care stă scris în hîrtii. De data aceasta însă impresia neplăcută pe care mi-o lasă aspectul dosarului corespunde situației din teren. Tovarășul Brăiloiu întoarce grăbit hîrtie după hîrtie în căutarea celor cu pricina. Anume a proceselor verbale prin care gospodăriile colective și întovărășirile din raionul Ploești s-au angajat să participe la cele cinci concursuri agricole organizate anul acesta. Pînă la urmă le găsește. Mai caută și dă și peste procesul verbal de numire a comisiei raionale. Principalul însă lipsește. Sîntem în 28 august, dată cînd secția agricolă ori cît de încet ar fi lucrat și tot ar fi trebuit să aibă evidența punctelor acordate de comisia raională unităților concurente. Reamintesc că la capitolul VI punctul A din regulamentul concursurilor se prevede: „Pentru stabilirea notelor, culturile (de porumb) unitățile participante vor fi vizitate de comisiile respective de 2 ori: la întreținere și la recoltare".

Dar deși muncile de întreținere a culturilor s-au terminat de mult, comisia n-a vizitat încă lanurile nici uneia din cele 9 gospodării colective și peste 60 de întovărășiri angajate în concurs. Așa se și explică de ce n-au fost acordate pînă acum punctele la nici una dintre unitățile concurente.

Tovarășul Brăiloiu e îngrijorat:

— Am luat legătura cu comisiile comunale cărora le-am cerut să stabilească ele punctajul și să ne comunice rezultatele — spune el.

Necunoaștere a regulamentului? Dorință de a da răspuns doar așa... ca să fie? Nicăieri în regulament nu se prevede existența unor comisii comunale, lucru ușor de înțeles dacă ținem seama că în nici o întrecere concurentul nu-și acordă singur puncte.

Tovarășii din secția agricolă a raionului Ploești merg deseori la sate. Și vicepreședintele raionului, ing. Ion Zaharia și șeful secției agricole, ing. Mircea Duzinschi — amîndoi membri ai comisiei de concurs. Așa stînd lucrurile, lipsurile semnalate mai sus cu privire la concursurile agricole nu pot fi altfel explicate decît prin dezinteresul dovedit de comisia raională față de această sarcină.

Să nădăjduim că măcar acum, în a doua etapă a întrecerii, membrii comisiei vor da atenția cuvenită îndeplinirii sarcinii încredințate. Reamintim că principalul scop al concursurilor este „De a angrena unitățile agricole social-cooperatiste, pe mecanizatorii, muncitorii agricoli, și membrii unităților agricole cooperatiste de a lupta pentru sporirea producției și productivității muncii în agricultură".

T. O.

Un nou cămin cultural

Colectiviștii și întovărășiții din comuna Tiream, raionul Carei, au sărbătorit zilele acestea inaugurarea noului cămin cultural.

Noul cămin cultural — unul dintre cele mai frumoase din împrejurimi — a fost construit de către locuitorii comunei din contribuția voluntară bănească. Prin munca harnică a locuitorilor comunei, căminul cultural a fost terminat cu 15 luni înainte de termen.

Construcția noului cămin cultural a constituit o preocupare de seamă pentru toți locuitorii comunei, care la chemarea Comitetului comunal de partid, și Comitetului executiv comunal au luat parte cu entuziasm la terminarea acestuia.

Dintre cei care au participat la lucrările de la cămin se numără deputații comunali Mokk Iosif, Florian Teofil, Halinca Carol, membri și candidații de partid: Papfer Ștefan, Vidican Justin, Ciocoișan Ioan, Vidican Ioan, Tirșan Vasile, utemiștii Bal Nicolae, Hirimiș Martin, Schrepler Maria, precum și locuitorii Indrea Paul, Demian Ioan, Gjetko Maria și mulți alții.

In mod deosebit s-a evidențiat echipa de tîmplari condusă de Sălăjan Mihai, Roman Victor și Demian Tănase care numai în cursul acestui an a efectuat împreună peste 500 zile-muncă voluntară făcînd astfel o economie de peste 18.000 lei.

Noua clădire a căminului cultural care a primit denumirea de „23 August" dispune de o sală festivă cu o capacitate de peste 300 locuri fixe, o bibliotecă, o sală de lectură, un club sportiv și alte încăperi care vor face posibilă desfășurarea activității culturale în condiții foarte bune.

Tot în aceste zile a avut loc într-un cadru solemn dezvelirea unui monument ridicat în cinstea eroilor romîni căzuți în lupta pentru eliberarea patriei noastre.

POP VASILE
corespondent

Succese ale utemiștilor din Domnești

Harnicii utemiști din Domnești, raionul Curtea de Argeș, au întîmpinat ziua de 23 August cu noi realizări în activitatea lor. Astfel, recent ei au colectat cantitatea de 2.500 kg fier vechi. Un număr de 39 utemiști s-au înscris în întovărășirea agricolă „1 Mai" din această localitate. Alți 17 utemiști printre care Mitu Ion, Ion Stoica, Aurelia Hanescu au primit insigna „Prieten al cărții".

In cinstea împlinirii a 15 ani de la eliberarea patriei noastre de sub jugul fascist utemiștii din comuna Domnești, și-au propus să efectueze 3.900 ore muncă voluntară la amenajarea parcului comunal, să realizeze economii în valoare de 3.100 lei. In întovărășire se vor mai înscrie încă 5 tineri țărani muncitori. Toți membrii organizației vor deveni purtători ai insignei de brigadier.

ION COTOI
corespondent

Contribuția gospodăriilor agricole de stat la fondul central al statului

DE LA MULT, LA MAI MULT...

Cu zece ani în urmă gospodăriile agricole de stat posedau un parc de tractoare și mașini agricole redus și demodat, uzat la maximum, pămîntul răspîndit în zeci de trupuri care se întindeau în unele cazuri pe sute de kilometri. Din această cauză, gospodăriile agricole de stat realizau producții insuficiente, la prețuri ridicate, multe culturi erau compromise din cauza lipsei brațelor de muncă, cît și a unei proaste gospodăriri.

In anii din urmă însă partidul și guvernul au acordat o atenție deosebită dezvoltării agriculturii, demonstrînd în mod convingător că ridicarea nivelului de trai depinde în primul rînd de dezvoltarea industriei grele și a industriei constructoare de mașini, care să asigure agriculturii baza tehnică materială.

Sub impulsul dezvoltării rapide a industriei socialiste, a avut și are loc procesul de dezvoltare a agriculturii noastre. In cadrul gospodăriilor agricole de stat au fost făcute investiții însemnate, ceea ce a dus la transformarea radicală a acestora. Astăzi, pentru fiecare o sută de hectare de teren agricol în gospodăriile agricole de stat revin mijloace tehnice și energetice într-o proporție de cîteva ori mai mare decît în cadrul fostelor proprietăți moșierești. Pentru cele 1,4 milioane hectare, gospodăriile agricole de stat posedă peste 17.500 de tractoare convenționale de 15 CP, peste 12.200 de pluguri pentru tractor, peste 8.500 de semănători mecanice, 6.500 de cultivatoare, 1.200 de desmiriștitoare, peste 3.200 de secerători-legători și 6.400 de combine.

Cu această bază tehnică, puternică, gospodăriile agricole de stat au putut trece la lucrarea științifică a pămîntului, aplicînd integral complexul de reguli agrotehnice în sectorul producției vegetale; metode noi de muncă se folosesc și în zootehnie, ceea ce a dus la obținerea unor producții sporite la hectar și pe cap de animal.

Comparînd producția totală realizată pe 100 de hectare de teren agricol de către secția Vasilați a G.A.S. Buciumeni — regiunea București, cu cea realizată pe fosta proprietate a moșierului Paul, înglobată azi în G.A.S., rezultă că pe o medie de 3 ani, 1955-1958 și respectiv 1940-1942, G.A.S. a obținut cu 18.000 kg. mai mult grîu, cu 23.500 kg. mai mult porumb, cu 1.600 hl. mai mult lapte și cu 1.020 kg. mai multă carne la suta de hectare.

In anul 1959, gospodăriile agricole de stat au realizat de pe o suprafață de peste 100.000 hectare producții medii de 2.000—2.500 de kg. de grîu la hectar. Unele gospodării agricole de stat au realizat pe anumite parcele producții de 4—5 mii de kg. de grîu la hectar.

Paralel cu dezvoltarea producției vegetale a crescut și sectorul zootehnic. Astfel, efectivele de animale ale gospodăriilor agricole de stat au crescut în ultimii ani la bovine cu 207 la sută din care vacile cu 237 la sută; la porcine cu 650 la sută, din care scroafe cu 430 la sută; la ovine cu 360 la sută, iar la păsări cu 236 la sută.

Ca urmare a măsurilor luate, a condițiilor create, în G.A.S. s-au înregistrat serioase progrese în creșterea producției de lapte, carne, lînă, ouă, legume, fructe etc

Respectînd indicațiile date de partid și guvern, G.A.S. au depus eforturi considerabile pentru a mări neîncetat cantitățile de produse livrate pentru fondul central al statului. Graficul de livrare a produselor de către gospodării în cei zece ani arăta că față de anul 1949 în 1958 s-a livrat mai mult cu 876 la sută la grîu și secară, cu 156 la sută la orez cu 442 la sută la cartofi, cu 184 la sută la fructe și legume, cu 557 la sută la lînă, cu 1.250 la sută la carne.

In anul 1958, gospodăriile agricole de stat, deși dețineau doar 10 la sută din suprafața arabilă a țării, au reușit să asigure fondului central al statului circa 30 la sută din totalul de cereale panificabile. In anul 1958, cantitatea de grîu și secară livrată statului pe fiecare 100 hectare cultivate a fost cu 20,4 la sută mai mare decît în 1955, la carne de 6,7 ori mai mare, iar la laptele de vacă cu 45 la sută mai mare. Producția medie de grîu și secară livrată statului în 1957—1958 a fost de peste 2,3 ori mai mare decît media producției livrată în anii 1954—1955. In anul 1959, gospodăriile agricole de stat au livrat statului aproape 100.000 de tone de grîu și secară peste sarcina de livrare prevăzută în plan.

Gospodăriile agricole de stat au livrat statului în anul 1958 — de două ori mai mult lapte de vacă decît în anul 1956, de aproape 5 ori mai multă carne decît în anul 1955, cu peste 30 la sută mai multă lînă decît în 1955.

O latură importantă a contribuției economice a gospodăriilor agricole de stat la dezvoltarea producției agricole o constituie livrarea de animale de prăsilă, reproducători de rasă, semințe selecționate etc., cu scopul ridicării nivelului general al agriculturii noastre. In anul 1958, G.A.S. au livrat 27.611 capete animale de prăsilă, față de 9.572 capete livrate în 1949, adică de aproape 3 ori mai mult. In 1958, au fost livrate 88.048 păsări de prăsilă, 1.203.877 pui de o zi, peste 65.000 tone semințe selecționate și 4.000.000 bucăți pomi și vițe altoite. Acesta a fost un real sprijin acordat gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor în vederea consolidării lor economico-organizatorice.

Este important și faptul că produsele livrate au fost obținute la un preț de cost din ce în ce mai mic. Astfel, în 1958 tona de grîu livrată a fost obținută la un preț de cost cu 38 la sută mai mic, iar hectolitrul de lapte de vacă cu un preț de cost cu 7 la sută mai mic față de 1957, cu toate că în 1958 condițiile climatice au fost nefavorabile.

Cu toate că aportul gospodăriilor agricole de stat la acoperirea fondului central al statului a sporit considerabil, încă nu poate fi socotit drept corespunzător dacă ținem seama de volumul mare de investiții făcut în ultimii ani, de baza tehnico-materială existentă, de experiența bogată acumulată.

Există în gospodării rezerve încă nedescoperite, care trebuie găsite și puse în valoare. Rezultatele obținute pînă acum de gospodăriile agricole fruntașe dovedesc că există posibilitatea reală de a se dubla cantitatea de produse marfă cu 3-4 ori și de a se reduce prețul de cost cu 10—14 la sută sub nivelul celui actual.

In următorii 2—3 ani, gospodăriile agricole de stat trebuie să ridice producția la hectar pentru a livra statului 700.000—800.000 tone grîu, a produce 1.200.000 tone porumb boabe, creînd condiții de furajare pentru un efectiv de animale, care să permită obținerea a 150.000—160.000 tone de carne și peste 2.000.000 hl. de lapte de vacă.

Pentru a atinge acest obiectiv, conducerilor gospodăriilor agricole de stat le revine sarcina de a folosi toate mijloacele în vederea sporirii producției la hectar.

Este necesar o mai bună folosire a parcului de tractoare și mașini, punîndu-se o încărcătură mai mare pe tractor, în vederea realizării hantrului la un preț de cost cît mai redus și obținerea a cel puțin 200 de tone de cereale de tractor. Paralel cu aceste măsuri, este necesar ca și în sectorul zootehnic să se acorde o atenție deosebită selecției, bunei îngrijiri și furajări a animalelor pentru a obține producții ridicate la carne, lapte, lînă etc. și la un preț de cost cît mai redus.

Recenta plenară a C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie, privind măsurile de îmbunătățire a condițiilor de trai ale oamenilor muncii, impune gospodăriilor agricole de stat o preocupare permanentă pentru sporirea belșugului de produse agroalimentare, în vederea măririi fondului centralizat, asigurînd în acest fel noi posibilități de îmbunătățire a traiului oamenilor muncii din patria noastră.

PETRE ZBIRLEA
Redactor șef
la Revista Gospodăriilor Agricole de stat

RECENZIE

Manualul inginerului agronom

De curînd a apărut „Manualul inginerului agronom" vol. I. Această lucrare tipărită de Editura Agro-Silvică de Stat se adaugă la celelalte valoroase lucrări cu caracter agricol. (Agrotehnică, Fitotehnie, Pomicultură ș.a.m.d.) apărute în ultimii ani.

La elaborarea Manualului inginerului agronom au colaborat cunoscuți specialiști cu o îndelungată activitate practică și științifică: Dr. C. Dissescu, prof. G. Obrejeanu, prof. A. Vasiliu, prof. Velican și prof. N. Ceaponi.

Manualul cuprinde următoarele secțiuni: climatologia, pedologia, agrotehnica, fitotehnia, ameliorarea plantelor agricole și tehnice experimentale.

Atragem de la început atenția că lucrarea pe care o recenzăm nu reprezintă o nouă ediție a „Manualului inginerului agronom vol. I", apărut în 1952 în Editura tehnică. Ea se deosebește fundamental de prima, prin concepție și conținut. In primul rînd, manualul nou cuprinde trei discipline în plus de foarte mare importanță: pedologia, ameliorarea plantelor și tehnica experimentală. In al doilea rînd, el cuprinde cele mai noi cuceriri ale științei agricole ce s-au obținut după 1952.

In agricultura țării noastre s-au înregistrat succese deosebite în perioada care a trecut de la apariția primului manual. Astăzi sectorul socialist al agriculturii cuprinde peste 70 la sută din suprafața arabilă a țării, iar recoltele obținute pe unitatea de suprafață au întrecut de cîteva ori recoltele obținute sub regimul burghezo-moșieresc. Iată de ce era atît de necesar să se pună la îndemîna inginerilor agronomi o lucrare nouă, care să oglindească ultimele realizări ale științei și producției agricole.

Era necesară introducerea în manual a disciplinei de ameliorare a plantelor, deoarece această disciplină este chemată să rezolve cît mai repede problema porumbului hibrid, a soiurilor de cereale păioase rezistente la cădere, a soiurilor de plante tehnice etc. De asemenea erau necesare indicații pentru organizarea cîmpurilor de experiență în toate unitățile socialiste. Cu cît vor fi mai multe cîmpuri de experiență, cu atît mai repede se vor putea realiza căile pentru sporirea necontenită a producției agricole. In volum sînt date indicații prețioase privind studiul solului și sporirea fertilității lui, precum și extinderea suprafeței arabile a țării.

Partea agrotehnică și-a îmbogățit substanțial conținutul. Astfel, sînt tratate mai detailat lucrările solului pe zone pedo-climatice, asolamentele, aplicarea îngrășămintelor etc. Fitotehnia este scrisă unitar de un singur autor. Este extins studiul culturii sfeclei de zahăr, a cartofului, florii-soarelui etc. precum și capitolul plante de nutreț, pășuni și fructe. Climatologia este puțin mai restrînsă, în schimb răspunde mult mai bine la cerințele agriculturii.

Manualul inginerului agronom este o lucrare ce va contribui fără îndoială atît la împrospătarea, cît și la îmbogățirea cunoștințelor specialiștilor din agricultură. El este necesar fiecărui inginer agronom sau tehnician agronom, indiferent de sectorul unde lucrează.

Manualul inginerului agronom este executat în condiții grafice ireproșabile și e redactat într-un stil frumos și curgător. Munca autorilor și a editurii vor fi desigur răsplătite prin aplicarea în producție a indicațiilor din manual, grăbindu-se prin aceasta îndeplinirea sarcinilor trasate de Partidul Muncitoresc Romîn.

Ing. GH. BILTEANU
candidat în științe agricole

ÎN ZIUA AVANSULUI

Încă de dimineață au început să treacă, huruind aprig pe caldarîmul străzii principale, căruțe încărcate vîrf cu saci, din cei ardelenești vărgați și lungi cît un stat de om. Din căruțe, gospodarul și femeia lui cocoțați sus pe saci abia își ascund bucuria trăgînd cu ochiul la „individualii" care stau ciopor pe la porți, privesc această forfotă și cîntăresc din ochi cam cît grîu a adus de la colectivă alde Gligor Simion, Berebună Simion, Munteanu Gheorghe, Man Ion, moș Balaș Iosif sau tușa Maria lui Luca Andrei cu feciorul.

Pe rînd, fiecare căruță oprește în fața unei case. Gospodarul sare tropotind bucuros pe lături, scuipă în palme, își potrivește în spinare primul sac, apoi icnind sub greutatea lui se îndreaptă spre hambar și se întoarce repede după altul.

Această scenă s-a repetat cîteva zile la Ocna Sibiului într-o atmosferă sărbătorească. Și ca un fapt aparte, pe strada principală a stațiunii, interzisă chiar și mașinilor, în aceste zile, ca o splendidă excepție, căruțele colectivei au avut dezlegare să treacă după voie. Duceau doar belșugul, sacii doldora de grîu auriu-roșcat, avansul de 40 la sută al harnicilor colectiviști din comună.

În fața magaziei, colectiviștii din mai multe echipe așteaptă să le vină rîndul. Între timp se schimbă glume, se amintesc întîmplări de o veselie molipsitoare și se fumează lacom tutun. Conducătorii de atelaje, cărora le revine sarcina de a face transporturi pentru toți colectiviștii, au fost programați să ia primii avansul. Colectivistul Munteanu Gheorghe a făcut singur 320 zile-muncă. Pentru fiecare zi-muncă primește ca avans 2 kg. de grîu. In afară de aceasta el a mai primit în fiecare trimestru cîte un avans bănesc de 4 lei la zi-muncă, iar în curînd va lua și avansul la orz. Conductorul de atelaj Berebună Simion primește și el ca avans aproape 1.000 de kg de grîu, colectivistul Gligor Simion a încărcat 918 kg grîu și se urcă mîndru pe saci ținînd un steag roșu în mînă care își desface unduitor faldurile.

Mă ispitește să cunosc rădăcinile adînci ale bucuriei acestor oameni, și de la primele vorbe ne afundăm undeva în trecut, cu ani în urmă. Aproape fiecare dintre colectiviști se simte dator să arate cine a fost, cum a trăit. Și iată-ne față în față cu trecutul chiar în aceste clipe de bucurie. Colectivistul Man Ion, un om mărunt și timid, trecut probabil de 40 de ani ne povestește de anii cînd a lucrat ca servitor la bogătanii din comună și la serele sanatoriului balnear. N-a avut nici o palmă de pămînt. A fost atît de sărac încît nici n-a îndrăznit să se căsătorească. Femeia lui, la fel de nevoiașă a lucrat ani de-a rîndul ca zilieră pe șantiere. Din 1955 sînt colectiviști. Acum au casă, lumină electrică, îngrașă porc, și-au cumpărat vacă.

— Cînd ne-am luat, intră în vorbă și femeia, bărbatul meu n-avea nici măcar papuci. Minten avem și casă și haine, de toate.

Conducătorul de atelaj Munteanu Gheorghe a cunoscut și el din plin greutățile vieții în trecut. Fiindcă n-a avut pămînt, fiindcă au fost acasă 8 copii săraci, fiindcă bogătașul Vidrighin avea nevoie de dijmași să-i lucreze cele aproape două sute de jugăre.

De cînd e colectivist și-a cumpărat casă, și-a pus lumină electrică, și-a luat mobilă nouă, îmbrăcăminte, și-a cumpărat vacă. O singură dorință mai are de împlinit. Așteaptă cu nerăbdare ca gospodăria, care la sfîrșitul anului va deveni milionară, să cumpere primul ei autocamion. Atunci va fi șofer, căci meseria o cunoaște mai de mult.

Sînt harnici colectiviștii din Ocna Sibiului și uniți. Gospodăria colectivă e sufletul și inima lor. Acum, sînt numai 107 familii care lucrează 482 de hectare. Dar la sfîrșitul anului fondul de bază va trece de un milion, iar valoarea zilei-muncă va fi de peste 40 lei, căci colectiviștii se pregătesc pentru o recoltă neobișnuită la sfecla de zahăr, ca și la porumb și cartofi.

Iar la toamnă, din nou vor trece pe strada principală și pe ulițe căruțe vîrfuite cu produsele colectiviștilor, roadele bogate ale muncii în comun. Și mulți dintre cei care au privit ani de-a rîndul, cu stăruință, acest familiar calendar, vor învinge sovăiala și potrivnicia unei mentalități împovărătoare și se vor alătura... milionarilor. Căci acesta este drumul adevărului, iar adevărul este biruitor.

Primele cereri au și fost aduse chiar în aceste zile. Și după ele vor mai veni încă multe. De unde știu? Ne-a confirmat-o însăși viața.

LUCIAN CURSARU

Sfatul medicului

Din grabă și neatenție, se pot întîmpla de cele mai multe ori, accidente care sînt foarte costisitoare, prin durerile chinuitoare pe care le provoacă, prin timpul de muncă pierdut etc.

Călcătura repezită și strîmbă, căderea unei greutăți (arbore, pietroi, lemne) peste o parte a corpului, smucitura în loc, opinteala la ridicarea unor saci încărcați, obiecte grele, lovirea peste picioare ori mîini cu coasa, cazmaua, sapa, toporul, toate acestea duc la:

Luxații (scrînteli), **Entorse** (sucituri) și **Fracturi** (frînturi de oase).

Luxații: Oasele și articulațiile își pierd poziția lor normală. Locul vătămat se învinețește, se umflă și se deformează, devenind dureros. Datoria noastră este să găsim poziția cea mai bună pentru accidentat, spre a înlătura durerile. De pildă, piciorul luxat va fi așezat pe o pernuță, mîna luxată va atîrna într-o basma.

Cele mai frecvente luxații sînt ale umărului, cotului, pumnului, fălcii de jos. Vom pune compresii reci și imobiliza membrul în cauză pînă la venirea medicului.

Entorse: Se produc cînd efectuăm o mișcare forțată. Oasele își păstrează rapoartele. Brațul ori piciorul, vor fi legate și imobilizate, pentru a preîntîmpina vreo complicație (putem avea concomitent și o fractură). Pe întinderea atinsă punem compresii reci.

Fracturile: sau frînturile de oase, pot fi simple sau complicate cu răni.

Semnele fracturii: trosnitura, durerea, deformația, mișcarea neobișnuită în locul rupturii osului, mișcarea membrului, umflarea și învinețirea locului. Cele mai grave fracturi sînt acelea cînd căpătîiul osului frînt a străpuns pielea și a ieșit afară și cînd osul e sfărîmat în mai multe bucăți.

Fracturile craniului: sînt mai grave, mai totdeauna însoțite de comoția creierului și adeseori mortale.

Fracturile șirei spinării: prezintă și ele aceiași gravitate, din cauza vecinătății măduvei. Ele sînt întovărășite uneori de paralizii.

Fracturile coastelor: pot da rupturi ale plămînilor, pneumonii și hemoragii.

Ce facem pînă la venirea medicului?

Punem bolnavul în imobilitate, astfel ca partea fracturată să nu mai poată fi mișcată din loc, pentru că oasele rupte fiind ca dinții ferăstrăului, ar putea sfîșia carnea sau rupe vreo arteră.

Imobilizarea fracturii se face prin ajutorul „atelelor" niște scîndurele lungi cît membrul fracturat și late de trei degete, învelite în cîrpe, vată, flanelă, pentru a fi moi. Se mai pot confecționa atele din crăci subțiri legate cu sfoară și apoi înfășurate în cîrpe, cartoane, bețe late etc. Pentru fractura fluierului piciorului, coapsei, brațului, așezăm o atelă pe partea din spatele membrului fracturat și două pe părțile laterale. Le legăm apoi la mijloc, sus și jos.

In caz de fractură la braț, atelele trebuie să cuprindă încheietura umărului și a cotului pînă la degete. In fracturile coastelor vom pansa strîns pieptul cu ajutorul unui prosop.

La fracturile coloanei vertebrale și bazinului, bolnavul nu trebuie mișcat. Introducem sub el, o scîndură lată, îl legăm de scîndură și-l transportăm urgent la spital.

Dr. GHEORGHE M. GH.

Baze de recepție fruntașe

La baza de recepție din Fălticeni, regiunea Suceava, munca începe în zori și se termină tîrziu, spre miezul nopții. Din 21 de comune, sosesc care vîrfuite cu saci. Laboranta Catinca Dorneanu abia mai pridideşte. Magazinerii Ailincăi Gh. și Maftei Niculae, la fel.

Prima unitate agricolă socialistă care a adus grîu la baza de recepție a fost gospodăria de stat Soldănești. Apoi, au sosit carele gospodăriilor colective din Forăști, Baia și Horodniceni. Prima a adus 40 de tone de grîu contractat, a doua 15 tone, a treia 20 de tone.

Sînt și numeroși producători care îndată după ce au treierat grînele, s-au unit în convoaie, îndreptîndu-se de la arie spre baza de recepție, unde au adus tot grîul contractat. Hudiță Gheorghe a adus 150 kg., Donea Domnica și Ailincăi Marin toți din Videști cîte 200 de kg. Din comuna Pleșești cantități asemănătoare au adus Ignat Gh. și Ignat Gh. Gheorghe, iar din comuna Preoțești, Boambă Gh. și Maftei Vasile cîte 150 kg.

★

...Am vizitat în aceeași zi și baza de recepție raională Pașcani, regiunea Iași — care coordonează totodată munca bazelor de recepție din Lespezi, Muncel și Mircești.

— Cele mai bune rezultate în munca de preluarea cerealelor, au fost obținute pînă acum de către baza de recepție Mircești, mi-a spus tov. ing. Brisler Dorian. La această bază, aduc cerealele țăranii muncitori din nu mai puțin de 10 comune, datorită faptului că munca este bine organizată atît la laborator cît și la magazii, operațiile de analiză a cerealelor de descărcare și înmagazinare se desfășoară în cele mai bune condiții. Pînă acum cîteva zile, la această bază fuseseră aduse peste 3.000 de tone de cereale.

Demn de subliniat e că gospodăriile de stat din Hălăucești și Pașcani au terminat printre cele dintîi unități agricole socialiste din raion, predarea cerealelor.

I. DRINCU

In G.A.C. din Hărman

Cum s-a obținut 3.002 kg. grîu la ha.

In gospodăria agricolă colectivă „Tudor Vladimirescu" din comuna Hărman, regiunea Stalin, lupta pentru sporirea producției de grîu la ha a început odată cu înființarea gospodăriei. Muncind pe tarlale mari, cu mijloace mecanizate și aplicînd tot mai bine regulile agrotehnice recomandate pentru cultura grîului, membrii acestei gospodării au reușit să ridice an de an producția medie la hectar. Astfel, dacă în 1950 — primul an de muncă în comun — recolta medie a fost de 1.250 kg. grîu la ha., în 1953 ea s-a ridicat la 1.543 kg. la ha., iar în 1956, la 1995 kg. la ha. In acest an, colectiviștii au obținut 3.002 kg. grîu la ha. De remarcat este însă faptul că producția medie de grîu la ha. a crescut în fiecare an.

Sporirea continuă a producției de grîu la ha. nu-i de loc întîmplătoare. Dimpotrivă. La baza acestor producții stă aplicarea unui întreg complex de reguli agrotehnice. Iată de pildă, cum au muncit colectiviștii din Hărman pentru obținerea celor 3.002 kg. grîu la ha. Experiența anilor trecuți le-a arătat că planta premergătoare joacă un rol important în sporirea producției de grîu la ha. Pe parcelele însămînțate după leguminoase și cartofi, de exemplu, plantele se dezvoltau mai bine și la recoltare se obținea cu 3-400 kg. grîu la ha. mai mult decît pe parcelele însămînțate după alte culturi. Acest lucru a determinat pe colectiviști să rînduiască astfel rotația culturilor încît aproape tot grîul să fie însămînțat după plante bune premergătoare. Astfel, în anul trecut, 126 de ha. au fost însămînțate după trifoi, 56 ha. după cartofi și 43 ha. după sfeclă de zahăr.

Alegerea unor bune premergătoare a dat posibilitatea pregătirii mai bune a terenului pentru grîu, ceea ce a contribuit la ridicarea producției la ha. Așa, de pildă, după ce a fost cosit trifoiul, cele 126 de ha. au fost arate (între 5—17 septembrie), cu plugul cu antetrupiță, la 18-20 cm., după care s-a grăpat. Pe restul terenului, pe măsură ce s-au recoltat cartofii și sfecla de zahăr, s-a efectuat arătura pentru însămînțare, astfel încît la 8 octombrie întreaga suprafață a fost arată și grăpată.

Pentru a se forma un pat bun germinativ, înainte de însămînțare s-a discuit toată suprafața, de-a curmezișul arăturii, la 6-8 cm. adîncime, după care s-a grăpat cu grapa cu colți. Pe 99 ha fertilizate cu un an în urmă cu cîte 2,5 vagoane gunoi de grajd s-au dat înainte de însămînțare cîte 142 kg îngrășăminte chimice.

Insămînțatul s-a efectuat la timpul potrivit, cu mașinile S.M.T.-ului, urmate de grape ușoare, la 4-5 cm. adîncime.

Sămînța folosită a fost din soiul Bankut, selectată și tratată cu Germisan (200 grame la 100 de kg. sămînță). Cantitatea de sămînță dată la ha. a fost între 190 și 194 kg.

Insămînțat mai devreme decît în alți ani și într-un teren bine pregătit, grîul a răsărit și a crescut uniform intrînd viguros în iarnă. In primăvară, de îndată ce s-a zvîntat terenul — adică între 23 și 30 martie — colectiviștii au tăvălugit întreaga suprafață cu tăvălugul dințat. Astfel, s-au realizat două importante lucrări: s-a spart crusta ce se formase peste iarnă, iar acolo unde grîul a ieșit descălțat s-a presat pămîntul în jurul rădăcinilor și a nodului de înfrățire.

De asemenea pe restul suprafeței unde nu fuseseră aplicate în toamnă îngrășăminte au fost administrate în primăvară, înaintea tăvălugitului, îngrășăminte chimice.

O altă lucrare căreia i s-a acordat aici atenția cuvenită a fost plivitul lanurilor de buruieni. Colectiviștii au executat această lucrare pe întreaga suprafață între 4 și 12 mai. Recoltatul s-a făcut de îndată ce grîul a dat în pîrgă, înlăturîndu-se pierderea de boabe.

C. LICA

Recolte mari în gospodăriile colective

● *Insămînțînd păioasele după cele mai bune premergătoare de timpuriu într-un teren bine pregătit și folosind sămînță de soi selectată și tratată, colectiviștii din raionul Jimbolia — raion cu agricultura complet colectivizată — au reușit să obțină în acest an, o producție medie pe raion de 2.000 kg grîu la ha și 2.300 kg orz la ha.*

Cele mai mari producții le-au obținut colectiviștii din Răuți: 2.340 kg grîu la ha. Obținînd asemenea producții colectiviștii din acest raion au predat statului pe bază de contract de două ori mai mult grîu decît în anul trecut.

● *Producții mari au obținut, în acest an și colectiviștii din raionul Salonta, regiunea Oradea. Ei au scos în medie cîte 1.830 kg grîu și 2.520 kg orz la ha. Membrii gospodăriei colective din Gepiu au realizat cîte 2.300 kg grîu la ha, iar cei din Arpășel cîte 3.700 kg orz la ha.*

● *Recolte mari au obținut în acest an și colectiviștii din Simeria Veche, regiunea Hunedoara. Ei au scos cîte 2.100 kg grîu la ha, față de 1.800 cît au avut planificat și 3080 kg orz la ha, adică cu 1080 kg mai mult decît prevedea planul.*

LA G.A.S. CUPARU

Fotoreporterul care vizitează gospodăria agricolă de stat Cuparu, regiunea Pitești, nu poate spune că i-ar lipsi subiectele. Nu este sector de producție unde să nu se lucreze din plin.

Pe tarlaua cu floarea-soarelui a început recoltatul. Muncitoarele Sima I. Stana și Constantin Stanca se numără printre fruntașe. De aceea, tovarășii lor de muncă le-au spus: „Hai, fiți și la fotografiat primele" (clișeul nr. 1). La floarea-soarelui s-au obținut peste 2.200 de kg. la ha.

Iată-l (în clișeul 2) pe tractoristul Alexandru Gheorghe, pe Ispas Emil, pe Bălan Ion și Trifan Ion însilozînd furaje. Peste 500 de tone, atît au însilozat pînă acum. Insilozarea continuă.

LA ÎNSILOZĂRI

Gospodării ca cele din Pojereni și Miroslava țin Trustul Gostat în loc

In planul de însilozări al gospodăriilor agricole de stat din regiunea Iași sînt prevăzute cantități cu 35 la sută mai mari decît s-a însilozat în anul trecut. Această creștere a fost impusă de sporirea efectivelor de animale și a cantităților de lapte, carne, lînă ce trebuie livrate conform planului.

Pentru asigurarea necesarului de furaje însilozate, Trustul Gostat Iași a luat o seamă de măsuri care s-au dovedit eficace. Astfel s-a acordat atenția cuvenită culturii porumbului siloz și culturii de nutrețuri masă verde. In cadrul îndrumării și controlului pe teren au fost organizate o demonstrație practică și un schimb de experiență la gospodăria de stat Laza, gospodărie cu cel mai mare număr de animale, care posedă în plus și un nucleu de selecție. Participanții la demonstrație au făcut cunoștință cu rezultate grăitoare.

Gospodăria de stat Laza, a început anul 1958 cu o bază furajeră slabă și în general cu necesarul de porumb-siloz neasigurat: doar 2,8 tone pe cap de vacă furajată. Cum era și firesc, deficitul de furaje valoroase a avut o influență negativă asupra producției de lapte și a prețului de cost care era exagerat de ridicat. In primul semestru al anului 1958 se produsese cu 665 de hl. de lapte sub plan, iar eforturile din perioada furajării vacilor cu masă verde nu au reușit să înlăture această rămînere în urmă. Planul anual nu a putut fi realizat.

Noua conducere a gospodăriei în frunte cu inginerul Mircea Mardare, a lichidat această anomalie. In 1958 s-au însilozat cîte 5,4 tone de nutreț pe cap de vacă și rezultatele s-au văzut în cursul acestui an. Pînă la sfîrșitul lunii august planul de lapte fusese depășit cu 68.000 de litri, iar săgeata graficului de producție urca mereu. Rezultatele gospodăriei de stat Laza precum și experiența unităților proprii au constituit un stimulent puternic pentru numeroase conduceri de gospodării care au acordat o deosebită atenție asigurării nutrețului însilozat.

Aceasta a făcut ca Trustul Gostat Iași să fie printre primele pe țară în acțiunea de însilozări. In frunte este ca și anul trecut gospodăria agricolă de stat Laza care prin însilozarea porumbului cultivat pe 230 de ha. și a altor nutrețuri va asigura cel puțin 10 tone de siloz pentru fiecare vacă și cîte 5 tone pentru fiecare taurină tînără. Cu rezultate bune se prezintă și gospodăriile de stat Zorleni cu 1.600 de tone însilozate din 4200 planificate, Dagîța cu 1.500 de tone din 3.200. Printre gospodăriile fruntașe la însilozări se mai situează cele din Războieni și Deleni.

In cadrul Trustului Gostat Iași sînt însă, din păcate, și gospodării care au însilozat cantități extrem de mici de furaje sau n-au însilozat de loc. Acestea umbresc rezultatele bune obținute de unitățile fruntașe și fac ca Trustul Iași să nu fie primul pe țară. Despre gospodăria de stat Pojoreni se poate spune că n-a învățat nimic din experiența gospodăriei de stat Laza și din greutățile de care ea însăși s-a izbit în anii trecuți. Deși dispune de mașini, de mînă de lucru, silozuri etc., gospodăria de stat Pojoreni (director Const. Comănescu) n-a însilozat decît 900 de tone din cele 5.010 cît are planificat. Cu totul sub posibilități sînt și rezultatele obținute pînă acum de gospodăriile agricole de stat Miroslava cu 40 tone însilozate din 3.900, Murgeni cu 200 de tone nutreț murat din 3.400 planificate, Tutova cu 500 de tone din 3.400 și Cristești cu 200 din 4.200.

Trebuie spus că conducerile acestor gospodării — care nu au nici o justificare pentru neîndeplinirea ritmică a planului de însilozări — tărăgănează și-n prezent lucrările de însilozări. Și aceasta se întîmplă pentru că Trustul Gostat Iași nu trage la răspundere cu hotărîre pe cei vinovați de încetineala de neîngăduit cu care se desfășoară însilozările. Trustul Gostat nu ține în măsura cuvenită seama de faptul că nutreț însilozat înseamnă carne, lapte, lînă mai multă, înseamnă produse cu un preț de cost scăzut. Intrucît porumbul pentru siloz a intrat pretutindeni în faza de coacere lapte-ceară este necesar ca însilozatul să fie grăbit. Trecîndu-se cu toate forțele la însilozat, gospodăriile de stat ieșene pot termina lucrarea în maximum două săptămîni.

Pretutindeni, dar mai ales în acele unități care au deficit de porumb pentru siloz trebuie să se acorde toată atenția și însilozării altor plante. Frunzele și coletele de sfeclă de zahăr, resturile din grădinile de legume, precum și multe plante, constituie dacă sînt însilozate, un nutreț valoros.

Gospodăriile de stat încep în zilele ce urmează recoltatul culturilor de toamnă și însămînțatul celor peste 20.000 de ha. cu grîu prevăzute în plan. Aceasta impune, de asemenea, grăbirea însilozărilor.

Insilozări în cantități suficiente este egal cu producții animale mari plus preț de cost redus.

VIRGIL ECONOMU

Grîu mai mult, mai bun, mai ieftin

(Urmare din pag. I-a)

dere, panificabilitatea și altele, au dovedit și alte soiuri importate, experimentate atît în rețeaua de stat cît și la diferite stațiuni experimentale și gospodării de stat.

Pe baza rezultatelor obținute, semințele unor soiuri de grîu de toamnă importate, care s-au dovedit valoroase, vor fi înmulțite în anul agricol 1959—1960 la diferite stațiuni experimentale și cultivate în multe gospodării agricole de stat și colective din principalele zone cerealiere ale țării. Este nevoie, de asemenea, să se înceapă cît mai repede producerea de semințe elită și superelită în vederea păstrării purității biologice a soiurilor, și să se pună în anii viitori la dispoziția gospodăriilor agricole de stat și colective semințe de soi de bună calitate. Trebuie continuată și experimentarea soiurilor valoroase din import alături de cele autohtone spre a se stabili cu precizie zonele de sol și de climă cele mai potrivite, precum și agrotehnica respectivă. Pe de altă parte, se simte cu tărie necesitatea intensificării și îmbunătățirii muncii de selecție în scopul creării cît mai rapide a unor soiuri mai valoroase și îndeosebi rezistente la ger, cădere și boli, cu mare capacitate de folosire a unui agrofond bogat pe care îl oferă agricultura socialistă.

Agrotehnica diferențiată — calea sigură spre recolte mari

Pentru a se ajunge cît mai repede la o sporire simțitoare a producției de grîu, consfătuirea pe țară care a avut loc în zilele de 17—18 august a.c. la București, recomandă ca pentru soiurile de mare productivitate să se aplice următoarea agrotehnică:

Avîndu-se în vedere capacitatea lor de a da recolte foarte mari, datorită mai ales sistemului radicular foarte bine dezvoltat, puterii mari de solubilizare a materiilor fertilizante și rezistenței deosebite la cădere, pentru a se obține cu aceste soiuri producții de cel puțin 5.000 kg la hectar, se recomandă ca ele să fie cultivate după premergătoarele cele mai bune care părăsesc devreme terenul și anume după mazăre, soia, fasole, borceag și altele. De asemenea este nevoie să se execute arături adînci de vară de 35—40 cm, urmat de grapă stelată, iar o dată cu arătura adîncă de vară să se incorporeze îngrășămintele minerale și anume: cîte 300—450 kg azotat de amoniu și 500—800 kg superfosfat la hectar. Gospodăriile care dispun de îngrășăminte organice pot folosi cîte 10—20 tone gunoi de grajd, 300 kg azotat de amoniu și 400 kg superfosfat la hectar. Arătura de vară trebuie întreținută pînă la însămînțare ca ogor negru prin grăpări și discuiri executate de cîte ori se formează crustă sau apar buruieni.

Inainte de semănat terenul trebuie lucrat cu grapa cu discuri la 10—12 cm. adîncime. Discuirea înainte de semănat trebuie făcută transversal pe direcția arăturii de bază.

Pentru a se asigura o densitate corespunzătoare este necesar să se însămînțeze cîte 650—750 boabe germinabile la m.p. Cantitatea de sămînță la hectar va fi socotită de fiecare gospodărie în parte, în funcție de valoarea culturală a seminței, de greutatea a 1.000 de boabe, precum și de starea de pregătire a terenului.

Epoca de însămînțare cea mai potrivită este a doua jumătate a lunii octombrie. Insămînțarea se va face cu 2—3 cm mai adînc decît la soiurile autohtone, adică la 8—10 cm.

După însămînțare este necesar să se tăvălugească cu tăvălugul inelat pentru a se asigura o răsărire uniformă; primăvara, acolo unde plantele ies debilitate din iarnă se recomandă să se aplice cîte 100 kg azotat de amoniu la hectar.

In timpul vegetației, culturile trebuie plivite de buruieni, iar după înspicat este obligatorie purificarea acestor soiuri de alte forme de cereale (secară, orz, alte varietăți și soiuri de grîu). Este necesar de asemenea să se execute recoltatul în două faze cînd grîul a ajuns la coacerea în pîrgă.

In ceea ce privește agrotehnica celorlalte soiuri de grîu de toamnă de perspectivă din grupa grînelor de stepă, se recomandă ca acestea să fie cultivate după premergătoare care părăsesc devreme terenul, ca mazăre, soia, borceag, ovăz și altele, iar in continuare să fie însămînțate după sfecla de zahăr, cartofi și porumb, mai ales după cel cultivat pentru siloz.

In scopul obținerii unor recolte bogate la aceste soiuri se recomandă să se aplice următoarele măsuri agrotehnice:

După plantele care părăsesc terenul mai de timpuriu să se execute arături adînci, care să fie grăpate imediat cu grapa stelată și întreținute pînă la însămînțare ca ogor negru. După plantele care părăsesc terenul mai tîrziu, să se execute o arătură mai în față cu plugul urmat de grapa stelată sau să se pregătească terenul cu grapa cu discuri, la adîncime de 12—15 cm. în două direcții.

Dacă grîul se însămînțează după leguminoase, se încorporează 200—400 kg/ha superfosfat sub arătura adîncă de vară, iar acolo unde gospodăriile dispun de îngrășăminte azotoase suficiente, se pot adăuga și cîte 100 kg azotat de amoniu la hectar.

După alte plante premergătoare, în afara leguminoaselor, se vor aplica 150-300 kg. azotat de amoniu și 200-400 kg. superfosfat la hectar, la arătura adîncă de vară cînd plantele părăsesc mai devreme terenul, și odată cu arătura de însămînțare cînd grîul se cultivă după plante care părăsesc terenul mai tîrziu.

In gospodăriile în care se pot aplica îngrășămintele combinate se recomandă să se folosească 15-20 tone gunoi la ha., la care se adaugă 100-200 kg. azotat de amoniu și 200-300 kg. superfosfat la hectar.

In regiunile umede se recomandă administrarea fracționată a azotatului de amoniu și anume: 1/3 odată cu arătura adîncă de vară sau de însămînțare și 2/3 în ferestrele iernii sau la desprimăvărare. De asemenea pe semănăturile care ies slăbite din iarnă și la care s-au dat îngrășămintele azotoase în întregime la arătura de bază, se recomandă să se împrăștie cîte 100 kg azotat de amoniu la hectar, primăvara cît mai devreme.

Inainte de semănat, terenul trebuie lucrat cu grapa cu discuri la 10-12 cm. adîncime. Discuirea înainte de semănat să se facă transversal pe direcția arăturii de bază.

In zona de stepă și silvostepă se va însămînța în a doua jumătate a lunii septembrie și pînă la jumătatea lunii octombrie; în zona de pădure grîul se va însămînța în decursul lunii septembrie și cel mai tîrziu în primele zile ale lunii octombrie.

Adîncimea de semănat în regiunile de stepă va fi de 5-7 cm., iar în cele umede ceva mai în față, la 4-6 cm. Se vor folosi cantități de sămînță corespunzătoare unei densități de 450-550 boabe germinabile la m.p. cînd grîul se seamănă în condițiile agrotehnice amintite. Dacă semănatul se face mai tîrziu, după epoca optimă, și nu s-a executat întregul complex de măsuri agrotehnice, cantitatea de sămînță la hectar trebuie să fie mărită. După însămînțare este necesar să se tăvălugească cu tăvălugul inelat pentru a se asigura o răsărire uniformă.

In timpul vegetației, culturile trebuie plivite de buruieni, iar după înspicat este obligatorie purificarea acestor soiuri de alte forme de cereale (secară, orz, alte varietăți și soiuri de grîu).

Recoltatul trebuie executat în două faze cînd grîul a ajuns la coacerea în pîrgă.

Așadar, este nevoie să se facă chiar din acest an o cotitură în ce privește agrotehnica grîului, trebuie să părăsim unele practici învechite care au ținut și țind să țină producția pe loc și să trecem cu curaj la aplicarea metodelor agrotehnice noi, creatoare, care duc la sporirea rapidă a producției la hectar.

Metodele de lucru generale, șablon, în cultura grîului, trebuie înlocuite cu folosirea diferențiată a măsurilor agrotehnice, ținîndu-se seama de planta premergătoare, de teren, de cerințele soiului respectiv și așa mai departe. Din datele obținute în cîmpurile experimentale și în producție, a reieșit că fiecare soi cere o agrotehnică diferențiată. De acest lucru va trebui să se țină seama îndeosebi la soiurile importate de mare productivitate, care necesită agrofonduri superioare.

In ceea ce privește adîncirea arăturii de bază, aceasta este o măsură necesară pentru sporirea producției nu numai la grîu ci și la celelalte culturi, și ea poate și trebuie aplicată, bineînțeles ținîndu-se seama de natura terenului și de calitatea lucrării, pe majoritatea tipurilor de sol din țara noastră. Inrîurirea bună pe care o are adîncirea arăturii asupra producției tuturor plantelor de cultură este dovedită de experiența țărilor de democrație populară, îndeosebi în U.R.S.S. de către Malțev, și de agricultorii din R. P. Chineză, unde prin astfel de metode se obțin recolte neîntîlnite în lume. De altfel, și nenumăratele observații practice făcute în diferite gospodării de stat sau colective din țara noastră confirmă acest lucru.

Avînd în vedere acest lucru, este necesar ca atît S.M.T.-urile cît și gospodăriile agricole de stat care au fost dotate cu pluguri cu antetrupiță și subsolier, să le scoată de la „fiare vechi" și să le folosească pe scară cît mai largă.

Asupra cantității și calității recoltei de grîu, o mare influență o are aplicarea îngrășămintelor. Și această operație trebuie făcută în mod diferențiat, așa după cum am arătat.

In ultima vreme a început să fie aplicată în țara noastră la cultura grîului o metodă agrotehnică nouă care a dat rezultate deosebit de bune: este vorba de irigare. In unele gospodării agricole din regiunile Timișoara, Galați și București grîul de pe parcelele irigate a produs cu 1.000-1.500 kg. mai mult decît cel cultivat în uscat. In legătură cu extinderea irigării grîului în regiunile de stepă și silvostepă, se recomandă să se aplice, de preferință pe suprafețe cît mai mari, irigația de aprovizionare înainte de pregătirea terenului pentru însămînțare. Spre a se obține un rezultat cît mai bun la cultura grîului irigat, este nevoie să se aleagă soiuri corespunzătoare și în primul rînd cele de mare productivitate, iar pe terenurile respective să se aplice o agrotehnică superioară.

De problema sporirii producției de grîu în țara noastră depinde în foarte mare măsură asigurarea pîinii poporului, ridicarea continuă a nivelului de trai al tuturor oamenilor muncii. De aceea, în campania însămînțărilor de toamnă — de care ne mai desparte puțină vreme — este necesar să se folosească din plin toate mijloacele pe care știința și tehnica agricolă le pune la îndemîna celor ce lucrează pe ogoare, spre a se obține în anul viitor recolte de grîu sporite, ieftine și de bună calitate.

Primesc avansul de 40 la sută

Lucrînd pămîntul după reguli agrotehnice, cu ajutorul mașinilor și tractoarelor S.M.T., colectiviștii au reușit ca în acest an să scoată recolte mari la grîu, orz, ovăz etc. Acest lucru a permis gospodăriilor agricole colective ca la repartizarea avansului de 40 la sută să împartă membrilor lor importante cantități de cereale și bani.

★

Din darea de seamă prezentată în aceste zile în cadrul adunării generale de Nicolae Drăgulescu, președintele gospodăriei colective din comuna Leordeni, raionul Topoloveni, a reieșit că prevederile planului de producție au fost îndeplinite și chiar depășite la unele culturi. Astfel, la grîu s-a obținut în medie 2.200 kg. la ha., iar la orz peste 2.500 kg. la ha. (depășind producția obținută de sectorul individual cu 300—400 kg. la ha.). Ca avans de 40 la sută, gospodăria a repartizat colectiviștilor cîte 3,600 kg. grîu, 0,350 kg. orz, 1,200 kg. cartofi și cîte 2,50 lei. Colectivistul Grigore Stoica care a efectuat singur 232 de zile-muncă a primit 835 kg. grîu, 81 kg. orz, 278 kg. cartofi, 81 kg. ceapă și 580 lei; colectivistul Ștefan Mînzală cu 225 zile-muncă a primit 810 kg. grîu, 270 kg. cartofi, 78 kg. ceapă și 562 lei. La fel au primit colectiviștii Drugă Ion, Florea Șerban, Ion Tobă și alții.

GH. BREAZU
corespondent

Reducerea prețului de cost, obiectiv central al mecanizatorilor

Este bine știut că un rol deosebit în munca și lupta pentru ridicarea necontenită a producției agricole revine stațiunilor de mașini și tractoare. De asemenea, este bine știut, că pentru aceasta S.M.T.-urile au fost înzestrate an de an cu tractoare și mașini agricole moderne. In aceste condiții, una din importantele sarcini economice ce revin S.M.T.-urilor este întărirea lor organizatorică, ridicarea tehnicii de exploatare a utilajului, reducerea prețului de cost al lucrărilor mecanizate. Prețul de cost trebuie să fie redus cu cel puțin 34 la sută față de prețul de cost efectiv din anul 1955. Aceasta înseamnă că în 1960 prețul de cost al hantrului trebuie să ajungă în medie pe toate S.M.T.-urile din țară la cel mult 106 lei.

In lupta pentru traducerea în fapt a sarcinilor trasate de partid, numeroase S.M.T.-uri au obținut rezultate dintre cele mai bune. S.M.T.-urile din regiunea Constanța, de pildă, au realizat în 1958 hantrul de lucrări în medie cu 105,87 lei, față de 131,95 lei planificat, — S.M.T. Cobadin din această regiune reducînd prețul de cost pînă la 84,06 lei față de 118,38 lei planificat. Dar nu toate S.M.T.-urile au făcut ceea ce se putea face în această privință. S.M.T.-urile din regiunea Iași, bunăoară, au realizat în anul trecut hantrul de lucrări cu 179,80 lei, cu 10,48 lei peste prevederile planului.

Reducerea prețului de cost al lucrărilor efectuate de S.M.T., este o problemă de stat, căreia toți mecanizatorii trebuie să-i acorde cea mai mare atenție. In acest scop, a fost elaborat Ordinul M.A.S. Nr. 345/959, în care se prevede printre altele, ca în S.M.T.-uri să se organizeze lecții pentru instruirea și seminarizarea tuturor lucrătorilor în legătură cu problema prețului de cost și a căilor pentru continua lui reducere.

Iată cum s-a procedat la S.M.T. „23 August" regiunea Constanța, pentru îndeplinirea sarcinilor trasate prin Ordinul M.A.S. Nr. 345.

De îndată ce conducerea stațiunii (director Nicolae Stan) a luat cunoștință de conținutul Ordinului, a întocmit un plan de măsuri, prin care s-a prevăzut ca instruirea mecanizatorilor să se facă la locul de producție: personalul de atelier în stațiune, iar cel direct productiv (tractoriști, șefi de brigadă, pontatori-alimentatori) la sediul brigăzilor, pe teren. Raza de activitate a stațiunii a fost împărțită pe cei 4 membri din colectivul de conducere: director, agronom șef, mecanic șef și contabil șef. Ei au prelucrat cu mecanizatorii cuprinsul broșurii: „Prețul de cost în S.M.T. și căile pentru reducerea lui", după care au trecut la seminarizare. S-a insistat îndeosebi pe problemele privind organizarea producției și a exploatării parcului de tractoare și mașini agricole, măsurile ce trebuie luate pentru reducerea consumului de carburanți și lubrifianți, pentru reducerea cheltuielilor de reparații etc.

Știind că cheltuielile pentru carburanți și lubrifianți, ca și cele pentru repararea utilajului ocupă circa 15—20 la sută și respectiv 45—50 la sută, deci cea mai mare parte din prețul de cost al hantrului, mecanizatorii de aici și-au îndreptat atenția către continua reducere a cheltuielilor efectuate la aceste elemente, cea mai mare grijă fiind aceea a îndeplinirii și depășirii planului de producție. Pentru aceasta, mecanizatorii de la S.M.T. 23 August au introdus în planul de producție un sortiment variat de lucrări, care să asigure creșterea productivității muncii pe tractor. Pe de altă parte, toți mecanizatorii au fost grupați pe brigăzi permanente, ceea ce asigură cunoașterea temeinică a condițiilor de lucru în sectorul respectiv, folosirea rațională a tehnicii, eliminarea timpilor ocazionați cu deplasările inutile, crearea posibilității de a face revizia și repararea tractoarelor la locul de producție etc. Totodată, tractoriștii au folosit în munca lor metoda cuplării de mai multe mașini la un tractor: cuplurile formate din 2 semănători, din cultivator + semănători + grape, din mai multe grape stelate etc. De asemenea, în timpul exploatării, mașinile remorcate au fost reglate cu grijă, iar în brazdă s-a manevrat just viteza de lucru a agregatelor. Tot pentru realizarea și depășirea planului de producție s-a avut grijă ca timpul bun de lucru să fie folosit la maximum. Din cele 49.026 ore planificate în exploatarea parcului de mașini și tractoare în cursul semestrului I, de pildă, orele efectiv lucrate în brazdă reprezentau aproape 90 la sută (43.280 ore). De asemenea, cu o bună parte din tractoare s-a lucrat în două schimburi și în schimburi prelungite.

Toate măsurile luate au avut darul ca planul de producție să fie realizat de majoritatea tractoriștilor. Pe stațiune la data analizei, cei 30.003 hantri planificați erau depășiți cu 5.692 hantri.

Luptînd și contra pierderilor de carburanți prin manipulare, acordînd o grijă permanentă conservării și păstrării bunului obștesc, îngrijind și reparînd bine tractoarele și mașinile agricole, numeroși tractoriști și-au îndeplinit și depășit prevederile planului de producție, realizînd și mari economii la carburanți și piese de schimb. Astfel, tractoriștii Pițur Constantin, Mardare Aurel, Contor Ion, Tudose Vasile, Culea Aurel, Toma Tudor și alții, au realizat economii cuprinse între 4.390—7.783 lei, numai în campania de vară. Mulți dintre cei de mai sus, se apropie de realizarea celor 1.000 de hantri fără reparații. Ceva mai mult, tractoristul Marin Constantin a realizat pînă acum peste 1.860 de hantri fără reparații.

SPECIFICAȚII	CHELTUIELI (lei)	
	DUPĂ NORME PLANIFICATE	EFECTIVE
CARBURANȚI ȘI LUBRIFIANȚI	583.705	560.563
REPARAȚII TRACTOARE ȘI MAȘINI AGRICOLE	2.350.683	1.787.918
SALARII MUNCITORI DE BAZĂ	881.452	849.564
SALARII PERSONAL TEHNICO-ADMINISTRATIV	298.605	279.090
CHELTUIELI DE ADMINISTRAȚIE ȘI GOSPODĂRIRE	124.000	127.868
TOTAL	4.238.445	3.605.003

Ca urmare, și prețul de cost a fost mult redus. In prezent fiecare hantru costă aici numai 83,18 lei, față de 96,43 lei cît a fost planificat, adică cu 13,25 lei mai puțin. Cele mai mari economii s-au realizat la capitolul „reparații": cîte 20,53 lei la fiecare hantru. Pentru o completă edificare, dăm mai jos situația cheltuielilor la prețul de cost pe capitolele componente.

După cum se vede totalul economiilor realizate se ridică la suma de 633.442 lei.

Dar munca harnicilor mecanizatori s-a răsfrînt și asupra producției din gospodăriile colective în care-și desfășoară activitatea brigăzile de tractoare. Executînd toate lucrările la timp și bine, colectiviștii din comunele Moșneni și 23 August, bunăoară, cu toată seceta ce a bîntuit în acest an, au dobîndit cîte 1.450 kg. grîu la ha. De altfel, media pe S.M.T. la grîu, în toate gospodăriile colective din raza S.M.T.-ului 23 August, este de 1.400 kg. la ha. In multe gospodării colective porumbul promite să dea recolte de peste 4.000 kg. la ha.

In prezent mecanizatorii de la S.M.T. 23 August execută lucrările de sezon, obținînd noi succese pe linia continuei reduceri a prețului de cost. Cei peste 600.000 lei economisiți pînă acum, sînt o contribuție de seamă la reducerea prețului de cost al hantrului.

I. LEȘEANU

BENEFICIU PESTE PLAN: 2.000.000

Gospodăria agricolă de stat din Aradul Nou, a hotărît să contribuie la realizarea miliardului cu un beneficiu peste plan de 2.000.000 de lei. Dar să cunoaștem cîteva lucruri și fapte care stau la temelia acestui angajament.

... Gospodăria agricolă de stat din Aradul Nou se întinde pe mii de ha. Acum pe locul unde cu o lună înainte unduiau lanuri aurii de grîu, se așterne covorul pufos al arăturilor adînci de vară. Verdele pădurii de porumb, tractoarele moderne ce mișună de-a lungul tarlalelor, dau peisajului o armonie perfectă.

Harnicii muncitori ai acestei gospodării au reușit în acest an să smulgă pămîntului roade bogate: la grîu peste 2.000 de kg la ha, la orz și mai mult. Apoi, fiecare fir de porumb este împovărat de 2-3 știuleți. Și așa-i tot lanul de 750 de ha. Ba, pe 150 de hectare, lot de hidribare, aproape fiecare fir de porumb are 3-4 știuleți mari.

— La acest lot, am evaluat producția de porumb hibrid la 8.000 de kg la hectar — îmi spune tov. Adalbert Ardeleanu, directorul gospodăriei. Pe restul sigur scoatem 5.000 de kg la ha. La sfecla de zahăr de pe cele 150 de ha cît avem cultivate — a și început recoltatul — obținem 3 vagoane la ha. Scoatem producții bune, pentru că avem oameni care au învățat de acum meșteșugul obținerii de recolte bogate.

Observînd că-mi notez, adăugă:

— Merită a fi știut că, într-o consfătuire de producție, tractoriștii brigăzilor de mecanizare completă s-au angajat să obțină în anul care vine 3.000 de kg de grîu și un vagon de porumb de pe fiecare ha. Acum ei pun temelie sigură acestor recolte. Fac arături. Iată la secția Aradul Nou, arăturile adînci de vară au fost terminate. De altfel din cele 1.400 de ha. pe gospodărie s-au realizat pînă azi 1.150 de ha. Este important să arătăm că, 100 de ha au fost arate cu carburanți și lubrifianți economisiți de tractoriști în cinstea zilei de 23 August. Apoi, un hantru arătură de la 85 de lei s-a redus la 75 de lei. Și acestea fac parte tot din angajamentul lor...

Mi-a vorbit apoi mult și cu multă dragoste de mecanizatori:

— Sînt oameni entuziaști — repeta într-una...

— Comuniștii Ioan Mureșan, șef de brigadă și Ioan Bizău, tractoriști, îs în fruntea mecanizatorilor. La toate acțiunile ei sînt primii, antrenînd și restul de mecanizatori. De la ei a pornit și inițiativa privind efectuarea arăturilor adînci de vară pe 100 de ha. cu combustibil economisit.

Am aflat apoi de la tovarășul director că încă de pe acum gospodăria a înregistrat peste plan datorită recoltelor bogate de cereale 1.700.000 de lei beneficiu, așa că pînă la realizarea celor 2.000.000 de lei n-a mai rămas mult.

EMILIA CULEA

O ÎNTÎLNIRE CU SAVANTUL COLHOZNIC T. S. MALŢEV

Cei 358 de turişti, majoritatea colectivişti, vizitatori ai Uniunii Sovietice nu mai prididеau să-şi noteze în carneţele cele văzute şi auzite. O după amiază care le-a dat mult de lucru în această privinţă a fost aceea a întîlnirii lor cu savantul colhoznic Terenti Simionovici Malţev. Nici unul nu voia să scape o iotă din cele spuse de Malţev. Nu mai ştiau cum să-şi împartă privirile. Trebuiau să se uite în carnete, ca să scrie corect; voiau în acelaşi timp să-l privească cît mai mult pe omul care, de la tribună, cu o voce caldă, prietenoasă, venit din îndepărtatul Kurgan, le împărtăşea din vasta sa experienţă pe tărîmul agriculturii.

Tuturor le era cunoscut fie din presă, fie din broşurile editate, sau din discuţiile purtate în jurul metodelor preconizate de el pentru lucrarea pămîntului. Acum însă toţi erau numai ochi şi urechi. Il priveau, ascultau şi mai ales, notau.

Cu modestia şi simplitatea care-l caracterizează pe T. S. Malţev, „Erou al Muncii Socialiste", brigadier în colhozul „Zaveti Lenina" din regiunea Kurgan, el ne-a făcut cunoscut cîteva crîmpee din viaţa sa şi apoi din bogata sa experienţă.

„Sînt născut în anul 1895 dintr-o familie de ţărani. N-am avut posibilitatea să învăţ la şcoală. Sînt autodidact. Cel mai mare ajutor — ca şi mulţi alţii — l-am primit din partea partidului". Aşa a început Malţev să ne vorbească. Notam de zor fiecare cuvînt, iar astăzi recitind notele parcă-l aud cum ne spunea că încă din copilărie avea un deosebit interes pentru învăţătură. Nu pierdea nici o clipă şi nici o ocazie pentru a învăţa ceva. Citea foarte mult şi astăzi citeşte şi mai mult. Treptat şi-a format o bibliotecă personală care cuprinde peste 5000 de cărţi ştiinţifice. Totdeauna a fost preocupat de a interpreta în mod ştiinţific orice fenomen, de a-i putea da explicaţia ştiinţifică. Dragostea de învăţătură, cititul, contactul permanent cu practica agricolă au fost condiţiile în care Malţev şi-a formulat şi concretizat metodele sale de muncă.

Expunerea sa în faţa colectiviştilor a fost o adevărată lecţie de agrotehnică diferenţiată, o adevărată şcoală de felul cum trebuie înţelese şi mai ales cum trebuie aplicate diferitele metode de lucru în agricultură, ţinîndu-se neapărat seama de condiţiile specifice în care ne aflăm şi în care lucrăm. Ea a fost o adevărată şcoală de felul în care îmbinarea armonioasă a ştiinţei cu practica agricolă te conduce la găsirea celor mai corespunzătoare metode de lucru în vederea obţinerii de producţii cît mai sporite.

Aşa se face că colhozul în care lucrează T. S. Malţev deşi situat într-o regiune cu condiţii de climă cam vitrege „n-a rămas niciodată fără pîine" după cum s-a exprimat el însuşi. Anul trecut. de exemplu, n-au căzut decît 9 mm. de pricipitaţii. Cu toate acestea, datorită felului în care este lucrat pămîntul, s-au recoltat în medie 1000 kg grîu la ha de pe 8.000 ha. Recolta medie obţinută însă în ultimii ani la grîu a fost de 1.700 kg la ha.

Pentru a-şi putea adînci cercetările sale în găsirea celor mai bune metode de lucrare a pămîntului în condiţiile regiunii Kurgan, pe lîngă colhozul „Zaveţi Lenina", a luat fiinţă o staţiune experimentală agricolă al cărei director este T. S. Malţev. În ultimii 10 ani, cercetările au fost îndreptate îndeosebi spre stabilirea felului nou în care trebuie lucrat pămîntul în condiţiile climei vitrege în care este situat colhozul. In ce constă acest fel nou? In pregătirea pămîntului fără întoarcerea brazdei, efectuarea arăturii la 40—50 cm o dată la 4—5 ani şi lucrarea lui între timp numai la suprafaţă, cu ajutorul polidiscurilor. Staţiunea se mai preocupă de crearea unor noi unelte necesare executării diferitelor lucrări precum şi de îmbunătăţirea celor existente. Gradul avansat de mecanizare a lucrărilor agricole şi rezultatele bune pe care le-au obţinut şi le obţin colhoznicii în comparaţie cu ce puteau face în trecut şi ce obţineau înainte de a fi colhoznici, îi face pe aceştia să se mire: cum de se mai poate lucra pe parcele mici fără uneltele şi maşinile pe care mecanizarea agriculturii le pune azi la dispoziţie?

Anul acesta condiţiile de climă au fost mai favorabile, ceea ce a contribuit la obţinerea unei producţii mari de grîu. De pe unele parcele s-au obţinut 3.000—3.500 kg grîu la ha.

Ceea ce asigură însă în principal obţinerea de producţii sporite în condiţiile colhozului în care lucrează Malţev şi în împrejurimi, sînt metodele diferenţiate de lucrare a pămîntului.

In ochii colectiviştilor se putea citi în mod clar bucuria oferită de clipele petrecute în prezenţa savantului colhoznic, care în încheierea expunerii sale a spus: „Şi noi am vrea să ne îmbogăţim cunoştinţele în domeniul cultivării porumbului, învăţînd din experienţa voastră privitor la această valoroasă plantă, să ne ajutaţi să cultivăm un soi de porumb cu tulpina înaltă şi care să se coacă în condiţiile verilor noastre scurte".

Intîlnirea cu savantul colhoznic T. S. Malţev a prilejuit un minunat schimb de experienţă care nu va întîrzia să-şi arate roadele pe pămînturile unite ale colectiviştilor noştri.

Ing. I. ZUKERMAN
redactor şef adjunct al Revistelor M.A.S.

DIN VIAŢA SATULUI ALBANEZ

Prin Myzeqeia renăscută

Şi mai înainte, Myzeqeia era numită hambarul Albaniei. Şi într-adevăr această cîmpie este cea mai mare şi cea mai roditoare din Albania. Dar, în trecut, Myzeqeia era locul în care agricultorii sufereau cel mai mult. Ţăranul myzeqean producea cereale multe, dar din casa lui lipsea întotdeauna pîinea. Aici, unde azi creşte foarte bine bumbacul, ţăranul umbla odinioară în zdrenţe. Subsolul acestei cîmpii ascunde mult petrol, însă ţăranului îi lipsea gazul pentru lampă. Malaria răpea viaţa oamenilor deoarece o parte a cîmpiei era acoperită de bălţi pline de cuibare de ţînţari. Ţăranul myzeqean trăia cu teama zilei de mîine.

...Şi în zilele noastre se mai cîntă un cîntec popular de odinioară, despre disperarea unei fete de la munte pe care părinţii au măritat-o într-un sat din Myzeqeia. Prin cîntec ea o blestema aşa pe maică-sa:

„Cum de m-ai măritat măi mamă
în Myzeqeia,
Intr-o casă de gratii lipită cu lut
Capul să-l pun pe fîn şi corpul
pe pămînt
Aici cînd te îmbolnăveşti,
doctor nu găseşti".

Aceste rînduri arată viaţa grea a ţăranului albanez înainte numai cu 15 ani. Acuma, lucrurile s-au schimbat. După eliberarea patriei, poporul a devenit stăpîn pe soarta sa şi merge cu paşi repezi spre socialism.

15 ani nu constituie un timp prea lung, dar schimbările sînt atît de mari, încît nu pot fi comparate. Să vorbim numai despre Myzeqeia, locul tipic al exploatării semifeudale. Astăzi această cîmpie a devenit cu adevărat hambarul Albaniei. In anul 1946, cînd s-a înfăptuit reforma agrară, ţăranii au devenit stăpînii cîmpiei şi au început cu hotărîre noua lor muncă. Răspunzînd chemării partidului, încă din 1947, ei au început să formeze cooperative agricole. Azi, în această parte a ţării, colectivizarea agriculturii s-a terminat. Myzeqeia a renăscut. Nu mai întîlneşti răzoare sau paragini, ci peste tot tarlalele sînt întinse cît vezi cu ochii. Acestea sînt străbătute de zeci de canale de irigaţie care udă mii de hectare de pămînt. Cea mai importantă acţiune din ultimul timp a fost desecarea mlaştinei Tărbuf care ocupa 12.000 hectare. În prezent, mlaştina aceasta există numai în vechile hărţi geografice ale Albaniei. Numai anul trecut, în această zonă au fost redate agriculturii peste 6.000 ha, iar acum continuă lucrările pentru a face roditoare alte mii de hectare.

Mari transformări s-au petrecut şi în viaţa ţăranilor. Şi aceste transformări se produc cu repeziciune.

Cooperativa agricolă „V. I. Lenin" se găseşte în raionul Fier. Am vizitat-o şi mai înainte, însă ultima vizită m-a convins de ritmul rapid cu care progresează satul. În 1947, cînd s-a constituit această cooperativă agricolă, erau încă folosite plugurile de lemn. Cooperativa avea 220 ha pămînt arabil. Acum, suprafaţa arabilă a cooperativei a ajuns la 700 ha. 95 la sută din lucrările agricole sînt făcute de maşinile S.M.T. La început cooperativa avea o singură vacă. Astăzi are 200. Pe zeci de ha. au fost plantaţi pomi fructiferi. De la 1.500.000 leka cît era fondul de bază al cooperativei în 1947, a crescut în 1958 la 12.000.000 leka. Anul acesta numai prin vînzarea bumbacului cooperativa va obţine un venit de peste 15.000.000 leka. Drept avans pe anul 1959, cooperatorii au primit pentru o zi-muncă cîte 2 kg cereale şi cîte 100 leka.

Şi satul a luat o nouă înfăţişare. 120 de familii din cele 200 au construit case noi. Inainte aci nu exista o şcoală elementară, pe cînd în prezent este una de 7 ani. Comuna mai are cămin cultural, grădiniţă de copii, etc. Satul are şi o centrală electrică.

Inainte de eliberare, în raionul Fier numai 10 fii de ţărani terminaseră şcoala medie. Acum sute de tineri din acest raion învaţă la şcolile medii, iar 85 sînt studenţi.

THOMA NAGE
ziarist albanez

Stringerea tutunului în cooperativa agricolă din satul Petov, raionul Fier.

Agricultura R. P. Ungară pe drumul transformării socialiste

În R. P. Ungară s-au făcut paşi mari pe drumul reorganizării socialiste a agriculturii. In timp ce în anul 1958 cooperativele agricole de producţie cuprindeau 12,5 la sută din totalul suprafeţelor agricole, azi ele cuprind 36,1 la sută. Dacă adăugăm şi pămînturile gospodăriilor agricole de stat, sectorul socialist ajunge la 50,3 la sută.

Cum am obţinut aceste rezultate?

Bilanţurile de sfîrşit de an din 1958 demonstrau că majoritatea cooperativelor agricole de producţie au obţinut rezultate bune în întărirea lor economico-organizatorică. Membrii cooperativelor au efectuat în medie pe ţară cîte 316 zile-muncă. Valoarea unei zile-muncă s-a ridicat la 31,80 forinţi. Rezultatele frumoase ale cooperativelor au avut o înrîurire considerabilă asupra ţăranilor muncitori individuali.

Reorganizarea socialistă a agriculturii a devenit o cauză a întregii noastre societăţi. Cooperatorii mai vechi, conduşi de partid, reprezintă o mare forţă în munca şi lupta pentru dezvoltarea cooperativelor agricole de producţie. Ei ştiu să arate cel mai bine ţăranilor muncitori individuali cum s-a schimbat viaţa lor, că trăiesc mai bine decît mai înainte. Datorită muncii politice stăruitoare, care s-a dus în rîndurile ţăranilor muncitori, avem azi 1.363 comune complet cooperativizate.

Pe baza hotărîrii a C.C. al partidului din 6 martie am depus şi depunem eforturi mari în vederea consolidării politice, economice şi organizatorice a noilor cooperative agricole de producţie. Alegerea justă a conducerii cooperativelor este o condiţie primordială a muncii rodnice. In multe comune, s-a cerut ajutorul partidului în rezolvarea problemei conducerii. Comitetul Central a luat măsuri să se trimită la sate tovarăşi bine pregătiţi din punct de vedere politic şi profesional, pentru a întări conducerea cooperativelor agricole de producţie. Un alt ajutor preţios dat de guvern constă în mărirea numărului de maşini în staţiunile de maşini şi tractoare.

Construirea clădirilor necesare cooperativelor agricole de producţie este, de asemenea, o sarcină importantă. Pînă la 31 iulie, ţăranii au adus în gospodăriile comune 80.000 taurine, 65.000 cai şi 25.000 oi. Statul a alocat peste 1 miliard forinţi pentru satisfacerea nevoilor de investiţii a cooperativelor agricole de producţie.

În vederea măririi producţiei agricole, în primul semestru al anului, agricultura a primit 575.000 tone îngrăşăminte chimice, ceea ce revine 40 de kilograme la un iugăr faţă de 29 de kilograme din semestrul I al anului trecut.

Rezultatele obţinute pînă acum ne arată că mişcarea cooperatistă din R. P. Ungară cunoaşte succese de seamă. Ţăranii muncitori intră bucuroşi în cooperativa agricolă de producţie pentru că aci le este asigurat viitorul fericit. Experienţa din acest an arată că legătura partidului cu masele este trainică şi greutăţile de fiecare zi pot fi biruite cu uşurinţă. Consolidarea cooperativelor agricole de producţie constituie un viu exemplu pentru toţi ţăranii cu gospodării individuale, făcîndu-i să păşească cu încredere pe drumul marii gospodării socialiste.

RAPAI PIROSKA
ziaristă din R.P. Ungară

SCURTE ŞTIRI

★ ★

R. P. Polonă

Anul acesta aproximativ 540.000 de oameni ai muncii din R. P. Polonă îşi petrec concediul în cele 1.500 case de odihnă situate în cele mai frumoase localităţi ale ţării.

In privinţa organizării concediilor se poate spune că aceasta nu se limitează la o şedere de două săptămîni într-una din casele de odihnă. Se caută mijloace noi pentru ca odihna oamenilor muncii să fie an de an tot mai variată. Cei care doresc să cunoască diferite regiuni ale Poloniei pot lua parte la excursii de şapte zile pentru a vizita cele mai frumoase colţuri ale ţării. Călătoriile de 7—10 zile pe bordul unor vase pe Vistula atrag de asemenea un mare număr de oameni ai muncii.

Oamenii muncii de la sate pot participa la excursii de o săptămînă la Varşovia. De asemenea, se organizează diferite excursii pentru cunoaşterea trecutului ţării, a renumitelor monumente arhitectonice etc.

R. P. D. Coreeană

Anul acesta circa 140.000 de muncitori, funcţionari şi studenţi îşi vor petrece concediile de vară la casele de odihnă de pe litoral, de la munte şi din alte locuri pitoreşti ale ţării. Suma alocată în 1959 de către guvernul R.P.D. Coreene în acest scop, este cu 48 la sută mai mare faţă de anul 1958. În R.P.D Coreeană, după armistiţiu, au fost construite şi reconstruite 280 de noi case de odihnă. Renumita staţiune din Choosul care înainte de eliberare a fost folosită exclusiv de imperialiştii japonezi, a devenit acum un loc de odihnă pentru masele largi ale populaţiei. In anii puterii populare, 11 noi case de odihnă din această staţiune au găzduit 30.000 de oameni. Recent în portul Wonsan, minunata staţiune de vară din R.P.D. Coreeană, a fost construită o nouă casă de odihnă.

In vara aceasta se organizează excursii la care iau parte circa 12000 de oameni ai muncii, pentru a vizita Pheniamul şi alte mari oraşe, precum şi minunate locuri pitoreşti ale ţării.

Să fie oprită experienţa cu arma nucleară în Sahara

După cum se ştie, guvernul francez se pregăteşte să efectueze explozii experimentale cu bombe atomice în Sahara. Aceste explozii pun în primejdie nu numai populaţia din Africa, ci şi pe cea din sudul Europei. Aşa după cum arătau nu de mult ziarul italian „Unita" şi agenţia „Italia", specialiştii italieni socotesc că în urma exploziei nucleare din Sahara, populaţia de pe teritorii întinse ar putea fi atinsă de precipitaţiile radioactive. In jurul deşertului Saharei, bomba nucleară prezintă un pericol direct. Din cauza exploziei, triburile nomade algeriene din Sahara vor fi supuse exterminării. Populaţia din ţările africane: Libia, Egipt, Africa Ecuatorială franceză. Africa occidentală franceză. Marocul, Sahara spaniolă, Nigeria şi Camerunul vor fi primejduite de radioactivitate. Dar nu numai atît. Vor fi ameninţate de radioactivitate: Marea Mediterană, Marea Adriatică şi Marea Egee, Oceanul Atlantic din apropierea coastei africane şi o parte din apropierea coastei europene. Vor fi în primejdie Spania şi Portugalia, o parte din Franţa, întreaga Italie şi mai ales Sicilia, Albania, mai mult de jumătate din Iugoslavia. Grecia şi o parte din R. P. Bulgaria.

In ciuda avertizărilor oamenilor de ştiinţă asupra primejdiei ce o prezintă experienţa ce urmează a se efectua în Sahara, autorităţile franceze îşi continuă pregătirile. Ba, ceva mai mult, oficialităţile franceze susţin că bomba are o capacitate redusă şi că... s-au luat toate măsurile de garanţie

Ce măsuri de garanţie va putea lua oare De Gaulle împotriva cenuşei purtată de vînturile care adesea aduc nisipurile din Sahara tocmai în Iugoslavia? Ce măsuri de garanţie ar putea lua guvernul francez pentru ocrotirea populaţiei din Africa — în special a triburilor nomade algeriene din Sahara împotriva puterii de distrugere a bombei atomice care se întinde şi peste numeroase ţări din Europa?

Experienţa cu arma nucleară ce se pregăteşte pentru a fi executată în Sahara constituie o crimă împotriva populaţiei aşezată în această parte a lumii. Ingrijorate, popoarele din Africa şi Europa, popoarele din întreaga lume cer guvernului francez să oprească efectuarea experienţei pe care a proiectat-o.

Pentru binele omenirii. In numele progresului, să înceteze imediat orice experienţă cu arma nucleară.

Demonstraţii pentru pace în R.F.G.

Cu prilejul împlinirii a 20 de ani de la izbucnirea celui de-al doilea război mondial, în numeroase oraşe din Germania occidentală au avut loc demonstraţii. Cu acest prilej, masele de oameni ai muncii şi-au arătat hotărîrea de a face totul pentru ca imperialismul german să nu mai aprindă un nou pîrjol în lume. Ei au cerut să înceteze militarizarea Germaniei occidentale şi cursa înarmărilor.

„Să nu admitem repetarea războiului!" „Nici un fel de arme atomice în Germania!" „Să înceteze războiul rece!" au strigat demonstranţii din oraşele Bremen şi Hanovra.

La München, a avut loc, de asemenea, un uriaş miting, la care au luat cuvîntul numeroşi fruntaşi politici, oameni de cultură, luptători pentru pace.

Printre vorbitori s-a aflat şi M. Niemöller, preşedintele Bisericii evanghelice din Hessen. El a făcut apel la toţi germanii conştienţi de răspunderea lor, să se unească într-un front unic împotriva militarismului din Germania occidentală şi a încercării de reeditare a politicii lui Hitler.

Mitingurile şi demonstraţiile care au avut loc în R. F. G. dovedesc odată mai mult hotărîrea nestrămutată a maselor de a înlătura primejdia unui nou război. Zi de zi, tot mai conştienţi de suferinţele şi prăpădul ce le-ar putea aduce un nou război, oamenii iubitori de pace din Germania occidentală îşi întăresc lupta împotriva politicii revanşarde a cercurilor de la Bonn. Poporul german vrea pace şi o va avea.

Inmînarea înaltelor distincţii conferite de Prezidiul Marii Adunări Naţionale

(Urmare din pag. 1)

funcţie de stadiul de vegetaţie al fiecărei culturi şi lan în parte.

Preocuparea pentru creşterea producţiei şi reducerea preţului de cost s-a îndreptat în egală măsură şi înspre sectorul zootehnic. La fiecare fermă şi-au găsit aplicarea cu bune rezultate metode noi. La taurine, de pildă, prin introducerea furajelor concentrate în hrana viţeilor, începînd de la o vîrstă precoce, s-a reuşit să se reducă consumul de lapte pe cap de viţel, de la 300 litri la 180 litri. **Costul furajelor folosite** (concentrate) **este de 6 ori mai mic decît valoarea laptelui economisit.** În felul acesta, fără a afecta sporul de creştere în greutate al tineretului taurin, gospodăria a realizat însemnate economii şi totodată a reuşit să livreze cantităţi sporite de lapte pentru aprovizionarea oamenilor muncii de la oraşe.

Furajarea raţională, buna întreţinere a animalelor, respectarea programului zilnic şi introducerea unor metode noi de creştere, au dus la obţinerea unor sporuri de greutate peste indicii planificaţi, cu un consum redus de unităţi nutritive, ceea ce a influenţat favorabil preţul de cost. Aşa se face că în anul trecut, **sectorul zootehnic a contribuit cu 1.541.000 lei la obţinerea unui beneficiu total pe gospodărie în valoare de 7.800.000 lei.**

Întrecerea socialistă desfăşurată cu elan între secţiile gospodăriei cît şi între brigăzi a dus la obţinerea de noi succese în toate domeniile de activitate. La floarea-soarelui producţia medie trece de 2.000 de kg. la ha., la porumb se prevede o recoltă de 4.000 de kg boabe la ha., sarcinile de plan pe primul semestru au fost îndeplinite şi depăşite de către sectorul zootehnic iar valoarea economiilor realizate pînă în prezent se ridică la aproximativ 400.000 de lei.

Realizările dobîndite sînt rodul muncii avîntate a tuturor lucrătorilor din gospodărie în fruntea cărora se găsesc comuniştii, oameni vrednici ca mecanizatorii Radu Bursuc şi Vasile Puişor, brigadierul de cîmp Gheorghe Serban, îngrijitorul de animale Ilie Popescu şi mulţi alţii.

Activitatea rodnică a întregului colectiv este o garanţie sigură că angajamentul luat în faţa partidului — de a realiza în acest an un beneficiu de peste 12.000.000 lei, va fi îndeplinit.

Inalta distincţie acordată, constituie pentru G.A.S Dragalina un puternic imbold în vederea înscrierii de noi succese pe răbojul activităţii sale. Consiliul gospodăriei, analizînd temeinic posibilităţile de valorificare a rezervelor interne ce au reieşit din consfătuirile de producţie, a ajuns la concluzia că într-un viitor apropiat G.A.S. Dragalina va realiza o producţie medie de grîu de 3.500 de kg. la ha., de peste 5.000 de kg. de porumb boabe la ha şi un beneficiu anual de peste 20.000.000 de lei. Acesta a devenit angajamentul gospodăriei de stat „Partizanul", obiectiv căruia vrednicul colectiv, educat şi îndrumat de organizaţia de partid, îi consacră întreaga sa activitate.

★

Luni 31 august a.c., gospodăriei agricole de stat „Partizanul" din Dragalina i-a fost înmînat într-un cadru festiv „Ordinul Muncii" clasa I-a de către tovarăşul Florian Dănălache, membru al C.C. al P.M.R., membru în Prezidiul Marii Adunări Naţionale. În numele C.C. al P.M.R., al Consiliului de Miniştri şi al Prezidiului Marii Adunări Naţionale, tov. Florian Dănălache a felicitat călduros colectivul de muncă al gospodăriei pentru succesele obţinute şi i-a urat noi şi însemnate succese în muncă.

ÎNSEMNĂRI DIN R. P. BULGARIA

Pe drumul vieţii noi

Cu un an în urmă am avut fericirea să străbat frumoasele meleaguri bulgăreşti, să cunosc oraşe de seamă ale ţării, locuri şi monumente istorice, să văd transformările revoluţionare petrecute în viaţa satelor din ţara prietenă şi vecină. A fost o călătorie scurtă ca timp, dar plină de învăţăminte, care mi-a dezvăluit cu putere biruinţa orînduirii democrat-populare în industrie şi agricultură, în ridicarea nivelului de trai material şi cultural al poporului.

Despre oamenii Bulgariei de azi, harnici şi entuziaşti, care vor sărbători peste cîteva zile a 15-a aniversare a eliberării ţării de sub jugul fascist, despre viaţa şi realizările lor, care m-au impresionat adînc, am simţit că trebuie să scriu îndeplinind o datorie de prieten.

Calea străbătută de poporul bulgar în cei 15 ani de viaţă liberă a fost cu adevărat eroică. La baza tuturor succeselor obţinute stă forţa şi îndrumarea înţeleaptă a Partidului Comunist Bulgar.

Victoria orînduirii cooperatiste în satul bulgar, crearea unei puternice agriculturi socialiste, iată una din marile realizări obţinute de poporul frate bulgar sub conducerea fermă a partidului său, o măreaţă cotitură istorică.

Cu numai 15 ani în urmă, Bulgaria importa din străinătate toate uneltele agricole necesare, chiar şi coase şi seceri. In timpul burgheziei existau în ţară circa 3.000 de tractoare a 15 C.P., proprietate desigur moşierească, unealta de bază a ţăranilor pentru cultivarea pămîntului rămînînd plugul de lemn.

In anii puterii populare statul a înzestrat agricultura ţării cu o tehnică agricolă modernă, de neînchipuit în trecut. La începutul acestui an agricultura dispunea de 28.271 tractoare. In ţară se fabrică acum aproape toate tipurile de maşini agricole printre care combine şi gređere.

Gospodăriile agricole cooperatiste de muncă au parcurs un drum lung, dezvoltîndu-se an de an, întărindu-şi proprietatea lor colectivă. Prin procesul de comasare, după principiul liberului consimţămînt, gospodăriile agricole cooperatiste de muncă au devenit mari întreprinderi socialiste agricole, cu posibilităţi economice, financiare şi organizatorice considerabil sporite faţă de trecut. S-au creat astfel condiţii pentru lărgirea bazei materiale de producţie, o mai largă aplicare în producţie a ştiinţei, tehnicii noi şi a experienţei înaintate a fruntaşilor, pentru sporirea considerabilă a fondurilor de bază şi rulment, pentru creşterea veniturilor atît ale gospodăriilor cît şi ale cooperatorilor înşişi.

In călătoria făcută prin ţara vecină şi prietenă am avut prilejul să cunosc şi gospodăria agricolă cooperatistă de muncă „Ghiorghi Dimitrov" din Pîrveneţ.

Pîrveneţul este o comună bine dezvoltată din apropierea Plovdivului, cel de al doilea oraş al Bulgariei vestit prin industria tutunului şi marile tîrguri internaţionale pe care le găzduieşte în fiecare an. După aşezarea şi înfăţişarea sa Pîrveneţul s-ar asemăna cu Codlea sau Cristianul nostru.

Comuna are mai multe sate: Komatevo, Marcovo, Izvorov şi Sventi Ispas. În Pîrveneţ, Komatevo şi Marcovo gospodăriile agricole cooperatiste s-au înfiinţat din anul 1948. Primele două se dezvoltau bine an de an dar simţeau lipsa de teren agricol şi greutatea cheltuielilor de producţie şi administraţie. Dacă la acestea venitul în produse şi bani la zi-muncă revenea la aproximativ 20 de leva, în gospodăria agricolă din Marcovo valoarea zilei-muncă nu trecea de 9 leva. In asemenea împrejurări cooperatorii se gîndeau tot mai mult la comasarea celor trei gospodării pentru a crea astfel o singură gospodărie agricolă cooperatistă de muncă, capabilă să se dezvolte multilateral, să ridice producţia agricloă şi productivitatea muncii, să se lărgească astfel tot mai mult baza materială de producţie pentru sporirea veniturilor atît ale gospodăriei cît şi ale cooperatorilor înşişi.

Realizînd în ianuarie 1955 comasarea — această mişcare de unificare a G.A.C.M. a început de jos, din iniţiativa şi frămîntarea maselor — gospodăria agricolă din Pîrveneţ a trecut cu adevărat la introducerea culturilor intensive de legume, viţă de vie, tutun etc.

Datorită realizărilor obţinute chiar din primul an, cînd cooperatorii au primit cîte 27 leva pentru fiecare zi-muncă, în 1956 ţaranii muncitori din Izvorov şi Sventi Ispas au cerut să fie şi ei primiţi în gospodăria agricolă cooperatistă de muncă din Pîrveneţ, lucru pe care vechii cooperatori l-au acceptat cu bucurie.

In 1956 gospodăria a avut 450 ha grădină de zarzavat (din care 200 ha cu roşii) 350 ha livezi, 950 ha vie, 260 ha tutun, restul pînă la 2.700 de hectare fiind repartizat altor culturi necesare. Venitul total al gospodăriei s-a ridicat la 30 milioane de leva, din care 9.291.000 au fost aduse de cultura viţei de vie, 11 milioane leva de cultura de roşii, 2.395.000 leva din cultura tutunului etc.

In anul 1957 suprafaţa de 2.700 ha a fost repartizată de cooperatori cu mai mult spor, ţinîndu-se seama de poziţia preorăşenească a gospodăriei, şi de sarcinile puse de partid în faţa agriculturii ţării. Mergînd pe acest drum, în anul 1957 gospodăria a realizat un venit brut de 34 milioane leva, valoarea zilei-muncă ajungînd la 30 leva.

Legumicultura este o ocupaţie tradiţională a poporului bulgar. La Pîrveneţ ea este bine dezvoltată. Roşiile timpurii sînt cultura de bază. In anul 1958 gospodăria a cultivat o suprafaţă de 100 ha cu roşii timpurii. Recolta medie obţinută — aproximativ 45.000 kg la hectar — ceea ce corespunde unui venit de circa 65.000 leva per hectar. O mare dezvoltare a luat-o cultura viţei de vie. Gospodăria din Pîrveneţ avea în anul 1958 o suprafaţă de 1.100 ha vie, din care 700 ha intrate pe rod. Cultivînd varietăţi superioare bulgăreşti de struguri de masă şi pentru vin, desfăşurînd o muncă pricepută şi neobosită (din cele 37 de brigăzi de producţie — 22 sînt viticole) cooperatorii au obţinut în anul 1958 o producţie de 12.000—15.000 kg struguri la ha, o recoltă care a umplut de bucurie şi de... vin casele cooperatorilor.

Lipsa de păşune, de teren agricol, i-a determinat pe cooperatori să nu dezvolte corespunzător creşterea vacilor. (Nutreţurile concentrate sînt folosite cu precădere pentru dezvoltarea aviculturii şi creşterii porcilor). Am reţinut în schimb producţiile mari de lapte obţinute: în medie 4.000 litri pe cap de vacă furajată din rasa roşie bulgărească.

Creşterea porcilor a devenit o îndeletnicire rentabilă de care cooperatorii ţin seama. Ei îngraşă anual peste 500 de porci şi totodată măresc an de an turma de oi, care aduce şi ea venituri frumoase.

Gospodăria agricolă cooperatistă de muncă din Pîrveneţ a acumulat de-a lungul anilor o mare experienţă în organizarea producţiei şi valorificării produselor. Prin folosirea la maximum a terenului de cultură — obţinerea de pe aceiaşi unitate de suprafaţă a două, trei şi chiar patru recolte diferite pe an, extinderea producerii de seminceri legumicoli; material săditor, pomi-viticoli etc., veniturile gospodăriei au ajuns în anul 1958 la peste 38 milioane leva. De la comasare şi pînă în anul 1958 fondul de bază a crescut de 10 ori ajungînd la 15 milioane leva. Cu fiecare an a crescut, de asemenea, valoarea zilei-muncă.

Gospodăria a construit vile proprii de odihnă în munţii Rodopi.

Pîrveneţul, această comună înfloritoare, oglindeşte cum nu se poate mai bine bunăstarea locuitorilor săi. Mai mult de jumătate din case sînt noi, construite în ultimii ani. Sînt case înalte, din cărămidă, cu o linie arhitectonică modernă, care ar face cinste oricărui cartier din Plovdiv.

Şeful contabil al cooperativei Atanas Ţvetkov, care ne întovărăşeşte ne spune, nu fără mîndrie: „Ţăranul bulgar ţine foarte mult să aibă o casă arătoasă, confortabilă. Acum cooperatorii noştri au cu toţii venituri mari şi dorinţa lor se realizează".

Aş mai adăuga că cooperatorii au cumpărat din cîştigurile lor aproape 200 de motociclete. Este şi acesta un indiciu al nivelului ridicat de trai pe care şi l-au făurit prin munca lor harnică cooperatorii din Pîrveneţ, cu 15 ani în urmă ţărani săraci, împovăraţi de chinuitoarea grijă a zilei de mîine.

Pîrveneţul este un exemplu grăitor al saltului istoric realizat de satul bulgar în cei 15 ani de viaţă liberă.

LUCIAN CURSARU

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scinteii nr. 1. Bucureşti, telefon 17.60,10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scinteii „I. V. Stalin".